Rudarsko praznovanje

Velenjski rudarji in z njimi vsi prebivalci Šaleške doline so tudi letos nadvse svečano proslavili 3. julij, stanovski praznik slovenskih rudarjev. Že nekaj dni pred praznikom je dolina dobila praznično podobo, vsepovsod pa so izstopale črno-zelene rudarske zastave. Podobno kot vsa leta doslej, so predstavniki rudarsko-elektroenergetskega kombinata Velenje tudi letos v dneh pred praznikom obiskali svoje bolne tovariše v bolnišnicah, jih obdarili in jim zaželeli, da bi čimprej ozdraveli. Darila so izročili tudi vsem tistim, ki so v bolniški in okrevajo doma.

V četrtek so povabili v delavski klub člane kolektiva, ki so se upokojili v času med lanskim in letošnjim praznikom. Na sprejemu sta jih pozdravila glavni direktor Mirko Bizjak in predsednik konference osnovnih organizacij sindikata REK Ivo Kadliček. Ob tej priložnosti so vsem poleg priznanj izročili spominske rudarske svetilke. V petek popoldne je glavni direktor REK Mirko Bizjak v kulturnem domu podelil priznanja rudarjem za 20-letno zvestobo kolektivu in za 10-letno delo v jamski reševalni četi. Pred domom kulture je bil medtem koncert velenjske rudarske godbe. V petek so v počastitev praznika sprejeli v zvezo komunistov tudi 55 novih članov, na osrednji proslavi v soboto dopoldne na kotalkališču, kjer so kulturni program izvajali rudarska in mladinska godba, člani Šaleške folklorne skupine, moški pevski zbor Kajuh in recitatorji, pa so sprejeli 46 rudarjev v knapovski stan. Osrednje proslave so se udeležili tudi Franc Leskošek Luka, Andrej Marinc in Tone Bole.

NC
naš čas

9. julija 1976 — Leto XII. — št. 26(335) — Cena 3 din

● V DELOVNI ORGANIZACIJI VEGRAD

ZBORI DELAVCEV

V gradbeno industrijskem podjetju Vegrad Velenje so imeli zbore delavcev. Obravnavali so osnutek zakona o združenem delu, posojilu za ceste, sprejemali pa so tudi samoupravne sporazume temeljnih planov do leta 1980.

Osnutek zakona so delavci pozitivno ocenili in ga tudi sprejeli. Imeli pa so tudi dve konkretni pripombi. Delavcem v gradbeništvu ne ustreza, da je nujno, da se dela pet dni v tednu. Mnogi so namreč iz drugih krajev zato želijo zbirati proste sobote za odhode k družinam. Prav tako želijo delavci gradbeno industrijskega podjetja Vegrad Velenje, da se štejejo v delovno oziroma pokojninsko dobo vse opravljene ure. Saj se plačujejo prispevki tudi od ur, ki jih delavci opravijo nad rednim delovnim časom. To pa je zlasti pomembno za delavce v gradbeništvu, ker je to delo sezonskega značaja.

Prav tako so na zborih delavcev v tej organizaciji sprejeli samoupravne sporazume o temeljih planov s pripombo, da ti ne morejo veljati od 1.1. 1976, ker planov za nazaj ni mogoče spreminjati.

Rudar v slovenski nogometni ligi

Želja ljubiteljev in navijačev velenjskega Rudarja je uresničena. Z zmago v ponovljeni tekmi z 2:0 proti mariborskemu Kovinarju, je Rudar za dve točki prehitel moštvo Branika in postal novi član slovenske nogometne lige. V nedeljski tekmi so igralci obeh moštev prikazali izredno borbenost, vendar je Kovinarju v drugem polčasu pošla sapa, temu je bila kriva tudi neznosna vročina, na drugi strani pa je pri igralcih Rudarja v drugem delu prišla do izraza boljša fizična pripravljenost in zasluženo so odnesli obe točki z igrišča na Teznem. Več o tekmi objavljamo na športni strani.

● V TOVARNI GOSPODINJSKE OPREME GORENJE VELENJE SI PRIZADEVAJO, DA BI V INVENTIVNO DELO VKLJUČILI ČIMVEČ ZAPOSLENIH

Možnosti za inovacije

Pospeševanju znanstveno raziskovalnega dela kot osnove za tehnološke inovacije namenjajo v tovarni gospodinjske opreme Gorenje Velenje že dalj časa posebno pozornost. Ob tem si prizadevajo, da bi v inventivno delo, od majhnih tehničnih izboljšav in racionalizacij pa vse do velikih izumov in kompletnih tehnologij, vključili kar največ zaposlenih.

V okviru Gorenja so leta 1972 ustanovili posebno službo za organizirano spremljanje tehnoloških inovacij, tako doma kot na tujem V okviru službe standarizacije in ošteviličenja je bil ustanovljen oddelek industrijske lastnine, pri delavskem svetu delovne organizacije pa je bila ustanovljena posebna komisija za ugotavljanje koristnosti izumov, tehničnih izboljšav in koristnih predlogov. Oddelku industrijske lastnine sta v pomoč tudi zbor strokovnih sodelavcev ter komisija za invetivno dejavnost.

Oddelek industrijske lastnine sprejema in obdeluje prijave izumov, tehničnih izboljšav zaposlenih v delovni organizaciji in drugih ter pripravlja dokumentacijo za seje komisije za ugotavljanje koristnosti izumov, tehničnih izboljšav in koristnih predlogov. Nadalje organizira izdelavo prototipov izumov ter tehničnih izboljšav in njihovo kontrolo ter testiranje tehničnih lastnosti. Spremlja tudi stroške pri razvoju in uvajanju izumov ter ugotavlja ekonomske učinke le-teh in pa ocenjuje koristnost izuma, tehnične izboljšave in koristnega predloga avtorjev.

Delo v oddelku industrijske lastnine poteka v dveh smereh. Tako vzpodbuja, obravnava in uvaja inovacijske predloge, spremlja in obvešča pa tudi razvojno konstrukcijsko tehnološko skužbo v delovni organizaciji o patentnih novostih doma in v svetu.

VSE BOLJ RAZMIŠLJAJO O IZUMIH IN TEHNIČNIH IZBOLJŠAVAH

Priprava in sprejem samoupravnih aktov, tako pravilnika o izumih, tehničnih izboljšavah in koristnih predlogih kot poslovnika, s katerimi urejajo odnose med avtorji predlogov ter temeljno organizacijo združenega dela oziroma delovno organizacijo, pa je bila spodbuda za zaposlene, da so začeli bolj razmišljati o izumih in o tehničnih izboljšavah.

V razdobju 1972-1974 so imeli v Gorenju samo 5 prijav tehničnih izboljšav, od katerih je imela delovna organizacija nad 3 milijone dinarjev čiste gospodarske koristi. V začetku leta 1975 je bil sprejet pravilnik o izumih, tehničnih izboljšavah in koristnih predlogih, zato tudi ni slučaj, da sta že v prvem polletju tako število prijav kot gospodarska korist presegla rezultate in razdobja 1972-1974. Sicer so imeli samo v letu 1975 kar 25 prijav, od tega so 4 predloge že realizirali, nekaj jih še preizkušajo, nekaj pa jih je še v obravnavi.

Izumiteljem izplačujejo odškodnino za doseženo čisto gospodarsko korist za dobo 4 let, avtorjem tehničnih izboljšav in koristnih predlogov pa za dobo 2 let, pri čemer je osnova za izračun višine odškodnine dosežena enoletna čista gospodarska korist.

Avtorjem tehničnih izboljšav in koristnih predlogov pa izdajo tudi diplomo o tehnični izboljšavi oziroma koristnem predlogu. Sicer pa nagrajujejo tudi prijave izumov, tehničnih izboljšav in koristnih predlogov, ki jih ni mogoče realizirati, upoštevaje pri tem obsežnost in domiselnost predloga ter pobudo predlagatelja.

INVENTIVNO DEJAVNOST BODO ŠE BOLJ SPODBUJALI

Komisija za izume, tehnične izboljšave in koristne predloge pa lahko predlaga pristojnim organom, da priznajo avtorjem tudi druga priznanja, kot na primer dodelitev stanovanja, s katerim razpolaga delovna organizacija, oziroma priznanje prednosti pri dodelitvi posojila za gradnjo ali nakup lastnega stanovanja, nadalje dodelitev štipendije oziroma plačanega dopusta za redni ali izredni študij in premestitev na odgovornejše oziroma zahtevnejše delovno mesto itd.

Možnosti za tehnične inovacije so praktično neomejene, v tovarni gospodinjske opreme Gorenje pa želijo uveljaviti z lastnimi močmi najsodobnejšo tehnologijo ter proizvajati in gospodariti kar najbolj skrbno.

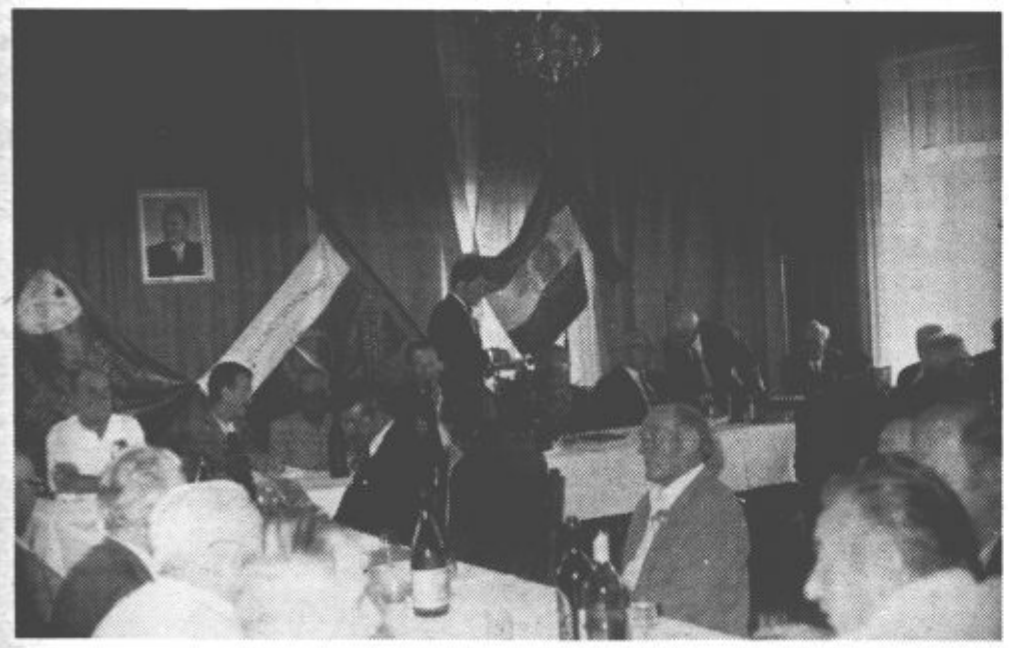

ODLIČJA IN PLAKETE

Koroški in Maistrovi borci, prostovoljci za severno mejo iz leta 1918–1919 iz občine Velenje so se v Šoštanju v hotelu „Kajuh" sešli na zborovanje, kjer jim je predsednik občine Velenje Nestl Žgank podelil odličja in „plakete generala Maistra".

Vsi zbrani so poslali pozdrave tov. Titu, izvršnemu svetu občine Maribor pa so poslali resolucijo za postavitev spomenika generalu Maistru, borcu za severno mejo.

Razstavi v Velenju in Šoštanju

V galeriji kulturnega centra v Velenju bo do konca tega meseca odprta razstava del slikarjev slikarske kolonije Izlake-Zagorje. Razstavo je odprl pretekli petek predsednik občinske kulturne skupnosti Peter Krapež v počastitev rudarskega praznika, v uvodni besedi pa je profesor Nande Razboršek iz Zagorja obiskovalce seznenil z delom kolonije.

Prvič so se zbrali slikarji v koloniji v Izlakah leta 1964. V tem obdobju so se njihove kolonije udeležili 103 slikarji, letos pa se bodo v Izlakah zbrali že trinajstič. Njihova dosedanja zbirka obsega 219 slikarskih del. V Velenju pa razstavljajo 26 del, ki sodijo v različna leta kolonije. Med razstavljavci so slikarji, ki sodijo danes med cenjene slovenske slikarje, pa tudi takšni, ki se šele uveljavljajo.

V Šoštanju pa so v počastitev rudarskega praznika odprli razstavo slikarskih del Romane Favier Zorzut. Slikarka je bila rojena v Brdih, že 25 let pa živi v Avstraliji. V kulturnem delu programa so nastopili Šaleški oktet, pianistka Danica Supovec in recitatorka Vilma Težak.

Z otvoritve razstave v Velenju

ZADNJE DNI PO SVETU...

● PROTI PREŠTEVANJU

Koroški Slovenci (njihovo delegacijo je sprejel v Beogradu skupaj s predstavniki gradiščanskih Hrvatov predsednik republike Tito) bodo odločno odklonili sleherno preštevanje! To je stališče, od katerega ne bodo odstopili in ki ga podpira tudi država matičnega naroda.

To je bilo rečeno tudi v uradni noti jugoslovanske vlade, ki so jo v Beogradu izročili avstrijskemu veleposlaniku po zadnje čase vse bolj ostrih izjavah avstrijske uradne oblasti in predstavnikov političnih strank, ki vztrajajo na preštevanju.

Odgovor koroških Slovencev je, da bodo preštevanje bojkotirali, saj pomeni v svojem bistvu kršitev avstrijske državne pogodbe, katere sopodpisnica je tudi Jugoslavija.

Predstavnike manjšin je med njihovim obiskom v Beogradu sprejel tudi podpredsednik zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za zunanje zadeve Miloš Minić, ki jim je prav tako prenesel stališče jugoslovanske vlade ter obljubil podporo v njihovem boju za nemoten nacionalni razvoj.

● PRAVICA DO LASTNE POTI

Minuli teden končana konferenca komunističnih in delavskih partij Evrope v glavnem mestu Nemške demokratične republike Berlinu je potrdila suvereno pravico sleherne partije, da povsem samostojno in v skladu s svojimi posebnostmi vodi politiko in razvoj svoje družbe.

Nobenega vodilnega centra, nobene pravice do vmešavanja v notranje zadeve drugih, popolno spoštovanje enakopravnosti in svobode odločanja – to je, ob prvič na takem zboru poudarjene pomembne vloge neuvrščenosti, najpomembnejše, kar so evropski komunisti sklenili v Berlinu.

Jugoslovanska Zveza komunistov, katere delegacijo je v Berlinu vodil predsednik Josip Broz Tito, je imela že v pripravah (trajale so dve leti) na to konferenco izredno pomembno vlogo. Prav po zaslugi jugoslovanske delegacije so namreč na pripravljalnem sestanku ob odločni podpori nekaterih drugih partij (denimo francoske in italijanske) prodrla v zaključni dokument stališča o pravici do lastne poti in odgovornosti sleherne partije pred svojim delavskim razredom.

Vztrajanje na izrazu „proletarski internacionalizem", ki so se ga trdovratno oklepale nekatere partije, je moralo kloniti pred prevladujočimi argumenti, ki so ta izraz (po svojem bistvu označba in potrditev vodilnega centra) zamenjale z „mednarodno solidarnostjo". Kajpak tu ne gre za igranje z besedami, marveč za globoko drugačen vsebinski pomen.

Govor vodje jugoslovanske delegacije je vzbudil izredno pozornost, saj je bil po mnenju malone vseh opazovalcev temeljni dokument (čeprav formalno na konferenci niso glasovali ali sprejemali nikakršne listine) konference, njegovo pravo bistvo in osnova.

● V ZNAMENJU COLOMBA

Medtem se Jugoslavija vse bolj intenzivno pripravlja na peto konferenco šefov držav in vlad neuvrščenih držav, ki bo sredi avgusta v Colombu, glavnem mestu Šri Lanke.

Zvezna skupščina je že sprejela posebno deklaracijo, v kateri so navedena temeljna jugoslovanska stališča ne samo do tega zbora, marveč do politike neuvrščenih sploh.

Podrobneje jo je v zvezni skupščini v daljšem ekspozeju navedel tudi zvezni sekretar za zunanje zadeve Miloš Minić.

...IN DOMOVINI

DEVIZE – V vile, ki so zunaj naših turističnih kategorij, last gostinskega podjetja Bosna iz Hercegnovega, so se končno naselili prvi gostje. Ta nadvse moderen kompleks, ki ga sestavlja 7 vil in prav toliko apartmajev, je dolgo časa zeval prazen in prispeval svoj delež k izgubi hercegovskega gospodarstva. Če povemo po pravici, bi ga zaradi visoke cene pravzaprav le stežka prodali. Vsaka od teh vil ima svojo posebno kuhinjo, delovno sobo in spalnico, prostrano teraso, televizijski sprejemnik, telefon, teleks in druga sredstva za komuniciranje. Gost plača na dan 80 dolarjev, cena apartmana pa je za polovico nižja – 40 dolarjev na dan.

●

ZRAK – V Celju so ustanovili skupnost za varstvo zraka, ki je druga takšne vrste v Sloveniji. Široka javna razprava o osnutku samoupravnega sporazuma se je začela že lani. Onesnaževanje zraka je v Celju pereč problem in je v zadnjih letih dosegel 4. najvišjo možno stopnjo.

Pri načrtovanju sanacijskih programov so bile nakazane tri glavne smeri: vzgajati ustrezne kadre v gospodarskih organizacijah in poučiti o varstvu okolja vse delovne ljudi in občane. Gospodarske organizacije naj energijo, potrebno za proizvodnjo, zmanjšajo do najnižje možne meje, kajti preostanek, ki se sprošča v ozračje, je eden najmočnejših dejavnikov onesnaženja. Čistilne naprave, ki jih vgrajujejo, naj bodo kvalitetne, preizkušene in pod nadzorstvom usposobljenih ljudi.

Delegati so poudarili, da morajo sanacijske načrte čimprej sprejeti predvsem tiste gospodarske organizacije, ki najbolj onesnažujejo ozračje. To so Cinkarna Celje, Železarna Štore in Opekarna Ljubečna. Če se stanje v nekaj dneh ne bo izboljšalo, bodo morali proizvodnjo ustaviti.

●

NAČRTOVANJE – Skupščine vseh socialističnih republik in pokrajin so razpravljale o načrtu družbenega plana Jugoslavije za obdobje 1976 – 1980 leta in se z njim tudi strinjale. Skupščine Bosne in Hercegovine, Črne gore in Srbije so sprejele plan brez pripomb, ostale republike in pokrajine pa so imele 35 pripomb na načrt družbenega plana do 1980. leta.

● REKLI SO TE DNI:

STANE DOLANC:

– Dolg do Cankarja in njegovega izročila še ni poravnan. Njegovo izročilo uresničujemo vsak dan s tem, ko krepimo temelje samoupravne družbe in uresničujemo vizijo osvoboditve človeka, katere viharniški predhodnik in glasnik je bil.

FRANC ŠETINC:

– Pred Iskro in Gorenjem je še vedno aktualna naloga, da združita svoje potencialno znanje in tako povečata skupne rezultate, s tem pa tudi skupno materialno osnovo. Plodno, ustvarjalno sodelovanje lahko bistveno prispeva k temu, da se Iskra še bolj usmeri na profesionalno tehniko in Gorenje na kvalitetnejše predmete za široko potrošnjo.

MILAN KUČAN:

– Spreminjali se nismo, nismo trgovali s svojo svobodo in neodvisnostjo. Za prijatelje smo vedno imeli in imamo odprte roke, sovražnik pa mora vedeti, da svojo svobodo, neodvisnost in sadove socialistične revolucije znamo in smo jih pripravljeni braniti. Za takšna načela se zavzemamo tudi v odnosih s sosedi, s katerimi nas veže veliko skupnih interesov.

● SEDMI KULTURNI TEDEN V ŠENTVIDU

Srečanje ljubiteljev slovenske pesmi

V nedeljo se je v Šentvidu pri Stični končal 7. kulturni teden, posveče n stoletnici rojstva Ivana Cankarja. Na zaključni prireditvi je nad 3300 pevcev zapelo pet pesmi, med drugim je močno zadonela tudi Pesem o slavi. Pokrovitelj tedna, sekretar izvršnega komiteja predsedstva CK ZKJ pa je vmes spregovoril 20.000-glavi množici, kjer je posebej poudaril pomen kulturnega udejstvovanja vsakega naroda. Prav gotovo je bila šentviška prireditev najbolj množična in resnično ljudsko praznovanje ob stoletnici rojstva največjega slovenskega pisatelja.

V okviru kulturnega tedna se je zvrstilo več prireditev. Najprej je v soboto (26. junija) gostovala ljubljanska Drama s Kraljem na Betajnovi, v nedeljo pa so bile mednarodne dirke v motokrosu, zvečer pa predstava domače kulturno umetniške skupine. Med tednom so gostovali harmonikarji, tamburaši, pevci in folkloristi iz Karlovca, godb na pihala in bobnarjev milice.

Od prvega tedna pred sedmimi leti pa do danes se je število nastopajočih pevskih zborov povečalo natanko za sto! Kje naj bi bila skrivnost za tako velik razmah, za tako veliko množičnost pevskega tabora?

Odgovarjajo pevci sami – v tem, da je to srečanje vseh tistih, ki ljubijo slovensko pesem. To je tabor pevskih zborov in ne tekmovanje, tukaj smo vsi enaki. To pa je tisto, kar pritegne k sodelovanju tudi zbore slabše kvalitete – toda ta tabor jim tudi pomaga, da so drugo leto boljši, da dvigujejo svojo kvaliteto petja itd. Prav v tem pa je tudi pomen tabora pevskih zborov v Šentvidu. Obuja in pospešuje namreč tradicijo slovenskega amaterskega zborovskega petja. Dokler bo tabor opravljal to poslanstvo, toliko časa bo prav gotovo še živel.

Na velikem ljudskem zborovanju je govoril pokrovitelj tabora, sekretar izvršnega komiteja predsedstva CK ZKJ Stane Dolanc

pevski zbor Dušan Jereb iz Novega mesta, ponovno umetniki SNG iz Ljubljane, odprli so tudi nov otroški vrtec itd.

Vrhunec vsakoletnega kulturnega tedna je tabor pevskih zborov, ki se začne v soboto in konča naslednjega dne. Letošnji tabor se je pričel z odkritjem spomenika Ivanu Cankarju (3,5 m visoka hrastova skulptura je delo kiparja – samorastnika Petra Jovanoviča) in velikim ognjemetom, končal pa v nedeljo popoldne s skupnim nastopom 104 pevskih zborov oziroma 3300 pevcev, štirih

VELIKA VROČINA V EVROPI – Narava se je še enkrat surovo poigrala z ljudmi – tokrat v industrijskih deželah zahodne Evrope, kjer vročina, ki je ne pomnijo, povzroča mnoge glavobole in napoveduje velike posledice. Zaradi velike in dolgotrajne vročine strokovnjaki napovedujejo ogromno škodo v kmetijstvu. Prebivalci velikih zahodnih mest so našli dobro rešitev za ohladitev svojih nog: namakajo se v vodnjakih, ki so prej služili samo za okras.

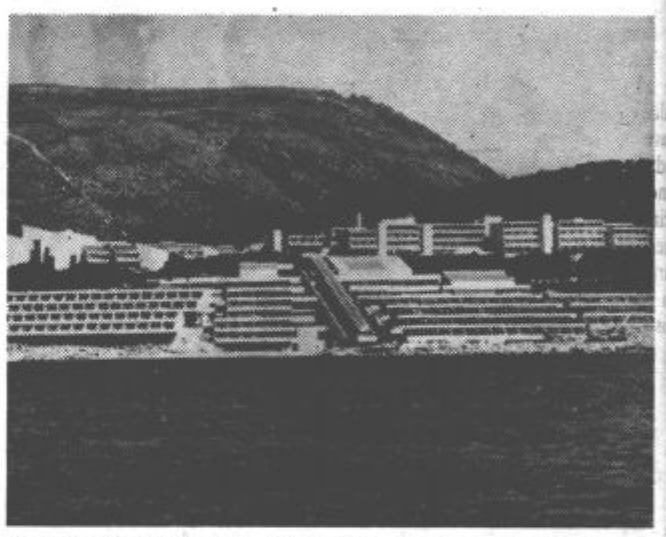

NOVO TURISTIČNO NASELJE PRI DUBROVNIKU – Pred kratkim so pri Dubrovniku odprli novo turistično naselje Babin kuk, sedaj pa je že sprejelo prve goste. Naselje je mozaik objektov za oddih in razvedrilo luksusne „A" kategorije. Na fotografiji je hotel „President".

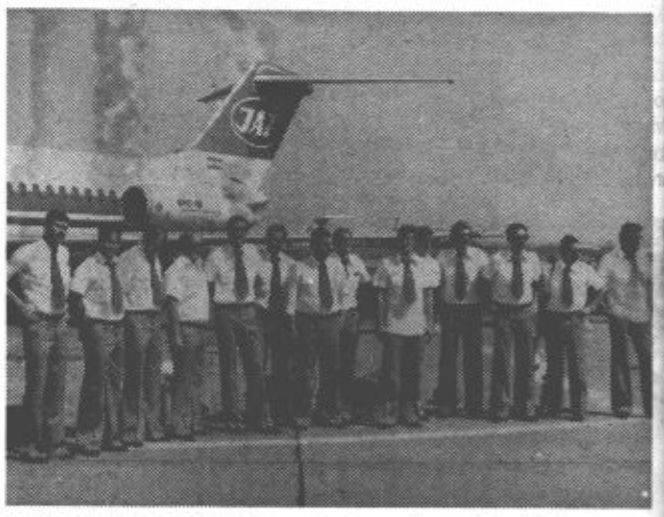

OLIMPIJCI ODHAJAJO – Pred vrati so olimpijske igre in naši olimpijci so že začeli odhajati v Montreal. Ena prvih je odpotovala tudi vaterpolska reprezentanca (na sliki), ki bo nekaj časa še na pripravah na Kubi.

Komentar tedna

»URNIK« DELA

Sedaj je že povsem jasno, da bomo v kratkem sprejeli načrt Jugoslavije do leta 1980, ki bo nakazoval realna pota našega prihodnjega štiriletnega razvoja.

Načrt daje predvsem popolnoma jasno sliko glede nadaljnjega združevanja sredstev in dela, kar je že samo po sebi dovolj veliko jamstvo za skladnejši razvoj vseh delov našega gospodarstva, realnost usmerjevalnih kazalcev pa je porok, da bo načrt uresničen. Seveda ne sam po sebi: uresničiti ga je potrebno povsod tam, kjer brnijo stroji, kjer nastaja nova vrednost in presežna vrednost, s katero v procesu delitve razpolaga delavec sam in ne nekdo, ki bi bil nad njim.

Odgovorno delo pri oblikovanju družbenega načrta srednjeročnega razvoja Jugoslavije gre torej h koncu.

Popularno pravimo planu tudi načrt velikih podvigov. Tako naj bi znašala dinamika gospodarske rasti (v enem letu) 7 odstotkov.

Petkrat hitreje kot prirastek prebivalstva bi rastlo tudi zaposlovanje, kar pomeni, da bomo v prihodnjem obdobju priče nadaljevanja intenzivne socialne preobrazbe, ki pa bo vsaj dvakrat ali trikrat hitrejša od tiste, ki so jo doživele v obdobju nagle industrializacije druge dežele – kateregakoli sistema.

V bodočem planu ima izjemen poudarek tudi stanovanjska gradnja: v naslednjih petih letih naj bi zgradili prek 800 tisoč stanovanj, kar je za 150 tisoč več, kot v minulih petih letih.

Ni potrebno posebej poudarjati, da bomo krepili naše zunanjetrgovinsko poslovanje, predvsem pa naj bi se večalo naše sodelovanje z deželami v razvoju.

Močno izstopa v planu tudi energetika in pridelava hrane, ki naj bi jo poslej pridelovali toliko, da bo postala še pomembnejši izvozni artikel.

Naštevali bi lahko še in še. Toda naj za sklep ponovimo staro in že tisočkrat izrečeno misel: načrt se lahko udejani v praksi le ob prizadevanju vseh, bodisi pri stroju, v krajevnih skupnostih ali kjer si že bodi. Načrt naj bo torej urnik našega prihodnjega dela...

MILAN MEDEN

Mladi rudarji skočili v rudarski stan

Ves pretekli teden je v velenjski občini minil v znamenju prireditev ob rudarskem prazniku, 3. juliju. Prireditve so se začele že v petek 25. junija z mednarodnim kriterijem v umetnostnem kotalkanju, ki ga je pod pokroviteljstvom Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje organiziral kotalkarski klub Velenje, vrh pa so dosegle v soboto dopoldne z osrednjo proslavo ob letošnjem stanovskem prazniku rudarjev.

Že na večer pred praznikom se je z velenjskega gradu razlegala močna kanonada, na nebu so se lesketale raznobarvne rakete, na prostoru pri skakalnici pa je zagorel velik kres. Že navsezgodaj na praznični dan so rudarje in druge prebivalce Velenja prebudili zvoki rudarske godbe in močna kanonada, okrog osme ure pa so se na Titovem trgu začeli zbirati rudarji v svečanih oblačilih. Njim so se pridružili šoferji, športniki, člani šaleške folklorne skupine in gasilci. Ob taktih velenjske rudarske in mladinske godbe so nato krenili pod z zastavami okrašenih ulicah na kotalkališče, kjer se je medtem že zbralo veliko število prebivalcev Velenja. Osrednje proslave so se udeležili tudi predsednik izvršnega sveta Slovenije Andrej Marinc, član sveta skupščine SR Slovenije Tone Bole in predsednik za energetiko Dragan Petrovič. Nadvse prisrčno pa so rudarji pozdravili dragega gosta, člana sveta federacije Franca Leskoška — Luko.

Pred svečano ceremonijo so dekleta pripela mladim rudarjem na prsi nageljne

Proslava na kotalkališču se je začela s koračnico rudarjev, ki jo je zaigrala rudarska godba, začetek osrednje svečanosti pa so naznanili tudi močni streli, ki so manifestirali revolucionarni duh rudarjev. Slavnostni govor je imel predsednik delavskega sveta delovne organizacije Jože Aljaž.

Obudil je spomin na veliko revolucionarno zgodovino delavskega gibanja in vlogo slovenskih rudarjev v njem in poudaril, da so bili rudarji vedno tisti, ki so najbolj visoko dvigali borbeno zastavo delavskega gibanja in so vedno v prvih vrstah stopali v boj za pravice delavskega razreda, za naš lepši jutrišnji dan.

„Ponosni smo na prehojeno pot," je zatem nadaljeval Jože Aljaž, „na žrtve, na čvrsto povezanost narodov in narodnosti Jugoslavije, katero smo skovali v revoluciji in po osvoboditvi. Ponosni smo na popolno pripadnost naprednim idejam delavskega gibanja, s ponosom in odgovornostjo pa sprejemamo naloge, ki nam jih nalaga zveza komunistov in naša samoupravna socialistična družba.

Zato nam naš praznik veliko pomeni. To je dan, ko vedno znova potrjujemo našo čvrsto delovno zavzetost in povezanost, našo trdno pripadnost naprednim idejam nadaljnjega razvoja, krepitve in poglabljanja samoupravnega položaja delavcev TOZD naše delovne organizacije."

Nato je Jože Aljaž dejal, da je praznik tudi priložnost za ocenjevanje uspehov in neuspehov. S ponosom ugotavljajo, da so v času med lanskim in letošnjim praznikom dosegli rekordne delovne rezultate v proizvodnji premoga in električne energije. Dobre delovne in poslovne rezultate so dosegli tudi v drugih temeljnih organizacijah združenega dela.

Delavci kombinata so izpričali veliko delovno zavest lani, ko so do dneva republike dosegli celotno letno proizvodnjo premoga. Tudi elektrarna je v tem obdobju proizvedla rekordno število kilovatnih ur, z nemotenim obratovanjem v letošnjem letu pa dajejo pomemben prispevek k blažitvi energetskih razmer v Sloveniji.

„Ti delovni uspehi — rekordi," je poudaril Jože Aljaž, „so pokazali tudi veliko mero družbene zavesti, saj smo velikokrat delali prek 42-urnega delavnika, da bi zagotovili potrebe po premogu v naši širši družbeni skupnosti."

Nato je Jože Aljaž nadaljeval, da se delavci zavedajo, da je njihova dejavnost širšega družbenega pomena. Hkrati se čutijo odgovorne za razvoj okolja, v katerem živijo, delajo in trošijo. Žal, so večkrat v precejšnjih težavah pri vključevanju v prizadevanja družbene skupnosti za hitrejše urejanje problemov družbenega standarda, ker poslujejo brez reproduktivne sposobnosti oziroma na robu rentabilnosti. Precej težav jim je povzročala tudi nelikvidnost. Zato so pozdravili ukrepe za hitro odstranjevanje njenih žarišč in se z vso odgovornostjo in zavzetostjo vključili v proces stabilizacije našega gospodarstva. Tudi na Reku se srečujejo s številnimi proizvodnimi, razvojnimi, tehnološkimi in drugimi težavami, ki izhajajo iz tržnih pa tudi težkih proizvodnih razmer. Zato iščejo nove tehnološke rešitve z najširšim uvajanjem mehanizacije in modernizacije proizvodnih procesov v želji, da bi kar najhitreje povečali produktivnost, ekonomičnost in rentabilnost združenega dela in pospešili gospodarsko rast ter razvoj delovne organizacije.

Nato je Jože Aljaž dejal, da je treba storiti vse, da bo zakon o združenem delu resnično postal naš, da ga bomo spoznali, spoštovali in vnesli v življenje; da se bomo trdno organizirali in dohodkovno povezali prek združenega dela od proizvodnje do končne porabe električne energije.

„Dohodkovna soodvisnost je temeljni pogoj, da se izenači družbenoekonomski položaj delavcev v rudarstvu in elektroenergiji. Izhajati moramo iz skupno ustvarjenega dohodka, iz katerega bi morala biti vidna udeležba posamezne TOZD v končnem skupno ustvarjenem dohodku. Skupno ustvarjeno delo in dohodek pa morata zagotavljati medsebojno dohodkovno odvisnost posameznih TOZD," je podčrtal med drugim predsednik delavskega sveta delovne organizacije REK Jože Aljaž.

Fanfare so zatem označile začetek najlepšega trenutka za mlade rudarje — skoka čez kožo. 46 rudarjev v rudarskih svečanih oblačilih je stopilo na sodčke piva in skočilo čez kožo, ki so jo držali rudarske starešine. Mladi rudarji so nato obljubili, da bodo ostali zvesti rudarskemu poklicu in se nato pomešali med starejše rudarje na tribuni, ki so jih s krepkim stiskom roke sprejeli medse. Preostali del dneva pa so rudarji preživeli na pikniku na velenjskem gradu.

Skočil je čez napeto kožo in postal rudar

Med gosti so bili tudi Franc Leskošek–Luka, Andrej Marinc, Tone Bole in Dragan Petrović

Po slovesni podelitvi izkaznic je novosprejetim komunistom spregovoril tudi Franc Leskošek–Luka

55 NOVIH KOMUNISTOV

Ob dnevu rudarjev, 3. juliju so na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje sprejeli v Zvezo komunistov 55 novih komunistov. Tako je zdaj v tej delovni organizaciji nekaj več kot 800 komunistov oziroma vsak sedmi delavec je komunist.

Slovesnega sprejma sta se poleg predstavnikov občinskega komiteja, skupščine ob čine in komunistov REK, udeležila tudi eden najstarejših revolucionarjev našega delavskega in socialnega gibanja in član sveta federacije Franc Leskošek Luka ter sekretar medobčinskega komiteja ZKS Celje Janez Zahrastnik. Novosprejetim članom je najprej čestital v imenu komunistov REK Edo Uranjek, namestnik sekretarja, v imenu CK ZKS in medobčinskega sveta jim je ob tem slovesnem dogodku izrekel čestitko Janez Zahrastnik, Franc Leskošek Luka pa jim je spregovoril o razmerah, v katerih so bili sprejeti on in njegovi tovariši v partijo pred vojno in o liku komunista.

S skokom čez kožo in pivom, ki so ga spili na dušek, so absolventi poklicne rudarske šole v Velenju potrdili, da so pripravljeni za naporno delo v jami

NAŠ ROMAN

31

● HARRISON E. SALISBURY

Najprej je pomislil na potres. Zatem se je vprašal, če so morda minirali jez. V smeri bolnišnice je zagledal rdeče plamene, ki so se kot puščice dvigali proti nebu in se pomikali naravnost proti nemškim položajem.

PESEM KATJUŠ

„Katjuše, Katjuše so tukaj!" je tedaj vzkliknil Glutov.

Res so bile katjuše – orožje s številnimi cevmi, najstrašnejše orožje, ki so ga izdelali v sovjetskih vojaških tovarnah.

Osmega septembra ob enajstih zvečer se je polkovnik Pančenko vrnil v Smolni, da bi generalu Žukovu in leningrajskemu poveljstvu poročal o dogodkih, konkretno o tem, kako so se borile divizije. Povedal je lahko le to, dá so Nemce zaustavili.

Nihče pa ni zagotovo vedel, če so Nemce res zaustavili. V vsakem primeru so morali biti do kraja previdni. In če so jih zaustavili, so za to prelili veliko krvi in žrtvovali veliko življenj. Sicer pa je v teh septembrskih dneh padlo nešteto sovjetskih vojakov. Potoček, ki teče mimo hiše Klinovskega, je bil več dni krvav. In tudi katjuše, te grozljive pošasti, so ob strahovitem hrumenju sejale le smrt.

Žukov je bil v tistih dneh neizprosen, naravnost strašen. Vsem komandantom okrog sebe je neprestano z ukazi in dolžnostmi grozil tudi z ustrelitvijo. Veliko poveljnikov je odstavil. Po glavi mu je rojila ena sama misel: napad in spet

900 DNI

napad! Že od prvega dne so vsi vedeli, kaj hoče. Ni upošteval tega, da so bile enote oslabljene, da morda niso imele orožja in streliva in so se morale tudi umikati. Morale so napadati. To je bil njegov ukaz, njegov cilj. Kdor njegovim ukazom ni sledil, ga je poslal pred vojaško sodišče.

Zanj je veljalo le napadati ali pred vojaško sodišče in puškine cevi.

Sedemnajstega septembra je komandantom dvainštiridesete in petinpetdesete armade ukazal, da se za nobeno ceno ne smejo umakniti z obrambne črte Ligovo, Pulkovo, Šušari, Kolpina. Kdor se bo umaknil, bo ustreljen.

Dan kasneje je Bičevski delal pri krožni železnici, ki jo je moral spremeniti v utrjeno obrambno črto. Na vsakih petdeset do sto metrov je postavljal topove. Pri tem je uporabljal orožje in orodje, ki so ga rešili iz porušene Gačine in Viborga in ga kasneje prepeljali v leningrajske tovarne. Topničarji so pripravljali topove, drugi so dovažali municijo. Pri remizah v Kotljarovem, v pristanišču in drugih območjih, ki so jih nameravali uničiti, so že čakali minerji. Na določenih komandnih mestih so čakali ljudje, ki naj bi uničili nemške tanke.

Ob štirih zjutraj je pribočnik Žukova poklical Bičevskega v Smolni. Ob vstopu v sprejemnico je zagledal generala Fedjuninskega in njegovega komisarja Klementjeva. Bila sta hudo utrujena.

Moker, blaten in prav tako utrujen je Bičevski vstopil v pisarno Žukova. General se je pogovarjal z Ždanovim, ki je slonel nad zemljevidom.

„No, končno!" je rekel Žukov. „Le kje ste tičali, da smo vso noč stikali za vami? Ste spali ali kaj?"

Bičevski je povedal, da je pripravljal utrdbe.

„Toda komandant dvainštiridesete armade sploh ni seznanjen z vašim obrambnim sistemom."

„Generalu Berezinskemu in njegovemu štabu nameravam izročiti načrte jutri zjutraj. Verjetno bo tam tudi general Fedjuninski."

„Saj vas ne sprašujem o načrtih. Vprašal sem vas, če je komandant seznanjen z vašim sistemom. Ne razumete rusko? "

Bičevski je pripomnil, da je Fedjuninski pravkar v sprejemnici.

Žukov je ponovno vzkipel.

„Ali sploh razmišljate, preden spregovorite," je zakričal. „Nisem vas poklical, da bi mi poročali, kdo je v sprejemnici. Mar res ne vidite, da lahko Nemci že to noč vdrejo v mesto, če obrambnih položajev ob krožni železnici ne bomo okrepili z divizijo Antonova? Če se bo to zgodilo, vas bomo ustrelili kot izdajalca!"

Tedaj se je vmešal Ždanov.

„Tovariš Bičevski, čudim se vam, da še niste bili pri Fedjuninskem. Pravkar je prevzel vodstvo armade. Divizijo Antonova, ki naj bi zasedla omenjene položaje, so šele pred kratkim ustanovili. Če bi prišla na nove položaje šele čez dan, bi jo nemške granate prav gotovo uničile. Razumete, za kaj gre? "

Bičevski je končno doumel, zakaj tolikšna naglica. Divizija Antonova, šesta udarna enota, mora zasesti položaje še pred zoro! Ni vedel, da so šesto udarno divizijo priključili dvainštirideseti armadi in da mora še pred zoro zasesti položaje onstran Pulkova.

Zaprosil je, če lahko Fedjuninskemu pokaže nove položaje.

„Dani se že!" ga je opozoril Žukov. „Dobro razmislite o vsem. Če divizija ne bo do devetih na novih položajih, boste ustreljeni!"

Bičevski se je naglo poslovil. Zunaj je srečal Fedjuninskega.

„Ste v težavah, inženir? " ga je vprašal.

Bičevskemu ni bilo do šale.

„Da, res, tovariš general," je trpko odgovoril. „Komandant mi je zagrozil z ustrelitvijo, če do jutra ne spravim šeste divizije h krožni železnici. Bolje, da takoj odidem."

„Ne skrbite, inženir," se je nasmehnil Fedjuninski. „Pravkar sem bil pri Georgiju Konstantinoviču. Obljubil je, da bo vse v redu."

Šesta divizija je pravočasno zasedla položaje.

● V ZDA DVAKRAT VEČ PIJANK KOT PIJANCEV

Gospodinja s kozarčkom

Ob devetih dopoldne: mož je odšel na delo, otroci so v šoli. Začel se je njen dan. Oblekla se je v udobno domačo obleko in se usedla v fotelj. V roki ima kozarček . . . Do popoldanskega počitka je še dovolj časa in do takrat lahko precej popije. Mož in otroci se vračajo šele proti večeru. Ona bo po osvežilnem spanju skočila pod tuš, potem bo pospravila stanovanje, pripravila večerijo in čakala sveža in z opravljenimi gospodinjskimi dolžnostmi . . .

Statistični podatki o alkoholikih v ZDA vzbujajo vznemirjenje in strah. Samo med gospodinjami je okrog 4,4 milijona kroničnih pijank. Kaže, da je med ženskami dvakrat več ljubiteljic dobre kapljice kot med možmi, čeprav povprečen ameriški alkoholik popije trikrat več kot ženska. Toda tudi omenjeni podatki so nepopolni, ker številne ženske svoje nagnjenje spretno skrivajo. Znano je, da so v tem izredno spretne in iznajdljive. Moža, otroke in bližnje prijatelje pa celo trgovine, kjer kupujejo pijačo, znajo prepričati, da so sovražnice alkohola. Ena med njimi si je kupovanje pijače uredila tako, da je v trgovini naročala steklenice kot razna lepo zavita darila.

V svetu za borbo proti alkoholu v Los Angelesu smo prisluhnili štirim elegantno oblečenim, približno štirideset let starim ženskam, ki klepečejo ob kavici:

„Zdi se mi, da so nakdanji alkoholiki največji potrošniki kave na svetu. Zdaj pijejo namesto alkohola kavo. V vsem pretiravamo". Bila je stara 43 let, ko je začela piti doma, sicer pa je pri tridesetih pila samo z gosti in v družbi. „Prej sploh nisem pila", pripoveduje. „Mož je prirejal številne službene sprejeme, kjer smo pili in tako se je začelo. Kasneje sem s tem nadaljevala doma, ko sem bila sama. Takrat sem si pošteno „privoščila". Pila je okrog dve uri dnevno, kar je malo, kajti statistike kažejo, da pijejo ženske doma povprečno šest ur dnevno." Dnevno sem popila okrog pol litra alkohola. Začela sem se tresti, imela sem strahotne krize. Postala sem potrta, da sem včasih mislila tudi na samomor. Končno sem spoznala, da tako ne gre dalje in da moram vse povedati možu. Nikoli me ni videl pijane in ko sem mu o tem pripovedovala, mi sploh ni verjel.

Številne ženske gredo tudi k zdravniku, tožijo o najrazličnejši boleznih, vendar ne priznajo pravega vzroka. Zdravnik često tudi ne opazi pravega vzroka slabega počutja pa da ženskam običajno kakšna pomirjevalna sredstva. Psihiatri menijo, da so „bolezni" svojih žena često krivi tudi možje, ki se preveč poglabljajo v vsakdanje delo in imajo premalo časa za ženo. Dokler so otroci majhni, se ženske zaposlijo z njimi, ko pa odrastejo, postane nezaposlena ameriška ženska osamljena in se vda pijači.

„V združenje antialkoholikov sem prišla leta 1965", pripoveduje druga ženska. „Vračala sem se s prvega sestanka združenja in spotoma kupila steklenico od radosti, ker sem zbrala toliko moči, da sem šla na sestanek. Do takrat sem pila že nekaj mesecev. Na sestanku sem poslušala neko žensko in zdelo se mi je, da sploh ne sodim med te ljudi, saj nisem redno pila. Tako sem nadaljevala in bilo je iz dneva v dan slabše."

„Če sem bila z doma, nisem pila", pripoveduje tretja žena. Lahko sem se kontrolirala. Teže je bilo doma. Vsako jutro sem vstajala in pospremila moža in otroke. Potem se je začelo: najprej sem morala pospraviti prazne steklenice. Navadno sem jih dajala v sosednje kanke za smeti. Stalno sem si obljubljala, da ne bom več pila. Bilo je strašno. Tudi mož je imel svoje probleme: kvartal je zapravil denar. Vse nam je zapravil. Sicer pa smo vse poročene z možmi, ki prav tako pijejo ali imajo kakšne drugačne „probleme".

Ena med njimi je začela piti v času, ko so se vsi drugi družinski člani zbrali pred televizorjem in po nekaj ur spremljali razne tekme, ki njo niso zanimale. Bilo ji je dolgočasno in nekaj je morala početi . . .

Dr. George Bedel, šef katedre za sociologijo na kalifornijski univerzi pravi, da alkoholičarko najbolj skrbi, da ne bi sosedje izvedeli za njeno slabost. Zato pogosto nagovarja moža, da bi se preselili v drugo okolje, kjer je ljudje ne poznajo. Toda v tem ni rešitev. Ženska se mora zdraviti. Treba ji je pomagati. V zadnjih letih so v tem že veliko dosegli. In morali bodo še več, saj alkoholik, po statistikah ZDA, povzroča nered in slabo vpliva na svoje okolje, družino, v poprečju na najmanj 5 in na največ 15 ljudi. To pa pomeni, da njegovo nagnjenje ni samo njegova osebna zadeva, temveč se mora z njim ukvarjati družba kot celota.

Gina Lollobrigida – poslovna ženska

– Milko se običajno nikoli ni zanimal za film, celo v kino nikoli ni rad hodil. Zelo rad ima glasbo in po ves dan igra, ko ima počitnice in je doma v Rimu. Milko in Toni, sin moje gospodinje Marije, igrata vse instrumente in sama bi lahko sestavila orkester. Zaradi tega Milko še ni imel časa, da bi se zaljubil. Vedno sem mu svetovala naj si poišče več deklet, ker je to manj nevarno. Če ima eno, se bo hitro zaljubil, če pa ima tri ali štiri, se bo težko odločil. Toda Milko je zelo romantičen in si želi ljubezen do groba. Seveda, kaj takšnega ni mogoče . . .

– Milko je pravzaprav resen fant, vendar je padel na maturi. Ponavljali so tudi drugi pa naj ponavlja še on. Mlad je, star je osemnajst let, je rekrut pa ga bom morda poslala v armado. V njegovi sobi visi velika slika Che Guevarre, v svoji knjižnici pa ima dela Karla Marxa. Zelo se zanima za politiko in prepričana sem, da bo nekoč postal ugledna osebnost. Odločila sem se, da bo po maturi študiral na eni izmed ameriških fakultet, kaj bo študiral pa naj se odloči sam. Ne, ni več pod očetovim vplivom, toda nekoč ga je imel rajši kot mene. Oče ga ni nikoli razvajal, to pa mu je bilo bolj všeč.

– Ne verjamem, da bom zaradi svojega dela zanemarila fotografijo. Res sem imela uspeh in škoda bi bilo to zanemariti. Vsak mi je dovolil, da sem ga slikala, Fidel Castro pa mi je za spomin podaril lepo uro. Zavrnil me je samo Anielli, predsednik Flate. Toda takoj sem se mu maščevala. Fotografirala sem njegovo tovarno, delavce in zaradi tega vse dopoldne nihče ni ničesar delal. Samo pomislite, kakšno ceno je za to moral plačati moj dragi Anielli.

– Naj se znova povrnem na Filipine. Napravila sem petintrideset tisoč posnetkov in sedaj moram vse to urediti in izbrati najboljše. Pripravila bom barvni album o Manili in črno-beli o Filipinih.

– Kaj naj vam še povem? Srečna sem, ker sem postala poslovna ženska in ker mi ni treba več molčati, kot sem doslej. Naj ljudje spoznajo, da nisem gos, ki ne ve, koliko je trikrat tri . . .

Gina Lollobrigida je posnela življenje na Kubi, od Fidela Castra pa je za spomin dobila uro.

humor

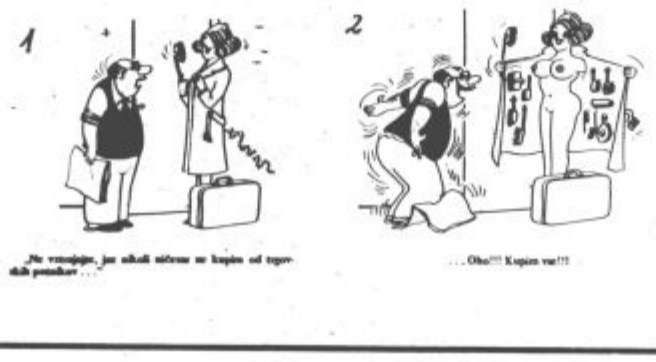

Križanka

VODORAVNO: 1. tren, prtljaga za na pot, 7. poročilo, 9. Industrijsko montažno podjetje, 10. širok pas pri kimonu, 11. Janez Eržen, 12. ideal, 13. kraj ob reki Himbiri na severu Konga, 15. element za razstavljive trdne zveze, 18. kratica za element, 20. barva igralnih kart, 21. listnato drevo, simbol slovanstva, 23. znak za kemično prvino erbij, 24. drevo, ki daje jabolka, 26. pripadnik velike narodnostne skupine.

NAVPIČNO: 1. slovenski literarni zgodovinar, Ivan, 2. mojstrski, . . . delo je mojstrovina, 3. francoska časopisna agencija, Agence France Presse, 4. znak za kemično prvino telur, 5. razjedanje, 6. čipkasta nabornica na oprsju moških srajc, 8. proga, tračnica, 12. priprava za vtikanje, 14. kratica za eventualno, 16. borišče, torišče, 17. muslimansko sveto pismo, 19. v geologiji prva najstarejša plast in oddelek jure, 22. mednarodne avtomobilske oznake za Portugalsko, Belgijo in Luxemburg, 25. Anton Vodnik.

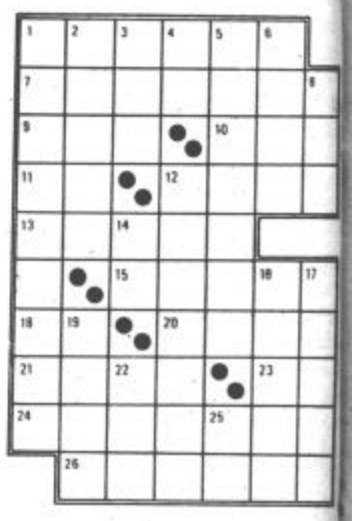

Slavko Geratič, direktor TGO Gorenje: „Z združitvijo dela in sredstev dajemo novo osnovo za hitrejše reševanje perečih problemov na tem delu slovenske zemlje“ . . .

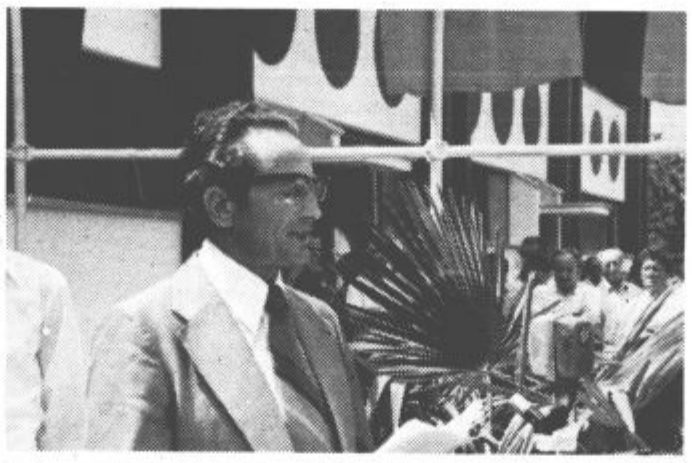

Predsednik šmarske občine Jožko Lojen je v Rogatcu govoril o pomembnosti novega industrijskega objekta

Novo proizvodno poslopje v Rogatcu

● V ROGATCU JE ZAČELA OBRATOVATI

Nova tovarna kondenzatorjev

Petnajstim temeljnim organizacijam združenega dela velenjske tovarne Gorenje se je prejšnji petek pridružila še šestnajsta v Rogatcu

Otvoritveno svečanost je začel Jože Kunej, vodja novega industrijskega obrata Gorenje kondenzatorji, udeležili pa so se je poleg delavcev in številnih domačinov tudi predstavniki skupščine in družbenopolitičnih organizacij iz Šmarja pri Jelšah ter občine Velenje.

Zbranim je najprej spregovoril predsednik šmarske občine Jožko Lojen in med drugim dejal, da bo nova tovarna v Rogatcu dajala utrip temu kraju in nudila zaposlitev 80 delavcem. Direktor velenjske tovarne gospodinjske opreme Slavko Geratič pa je v priložnostnem govoru dejal, da v tem primeru ne gre za pomoč, še manj pa za posojilo. Med drugim je povedal: „V

Notranjost tovarne

novem industrijskem obratu se združuje 80 delavcev, ki bodo s svojim delom, dolžnostmi in pravicami v samoupravljanju vnesli nov vir dohodka v domove, se izrekli za smiselna proizvodna načrtovanja, jih uresničevali in skupaj odločali, kako najbolje deliti novo ustvarjeno vrednost. Gre torej za dejanje, da nov krog delovnih ljudi združi delo in sredstva ter z njimi sprejema takšne samoupravne rešitve, s katerimi bodo reševali osnovne delovne in življenjske probleme v kraju, kjer prebivajo. Teh vsakdanjih problemov pa ni ravno malo in so prisotni povsod, v bolj ali manj razvitih območjih, razumljivo, da jih jutri ne bomo v celoti rešili. Toda smisel življenja je prav v tem, da jih sproti rešujemo in hitreje tam, kjer smo sedaj imeli premajhne gospodarske osnove za uspešno reševanje. Z združitvijo dela in sredstev pa dajemo novo osnovo za hitrejše reševanje več problemov, ki prav tukaj, na tem delu slovenske zemlje, kjer je odliv prebivalstva dosegel visoko stopnjo, pomenijo ponovno navezanost na rojstni kraj.“

Delavci temeljnih organizacij združenega dela tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje so se odločili, da združijo sredstva kot podlago za združeno delo in so se zavoljo tega že pred leti vključili v uresničevanje programa razvoja manj razvitih območij na Slovenskem. Na ta način so že doslej združevali sredstva za nove industrijske objekte Elrada v Gornji Radgoni in Varstorja v Lendavi. Tokrat pa so delavci velenjskega Gorenja znova združili sredstva skupaj s sredstvi socialistične republike Slovenije in v Rogatcu zgradili tovarno za proizvodnjo kondenzatorjev. Na otvoritvi v Rogatcu je direktor Slavko Geratič o tem dejal: „Kakor je delo družbeno in kakor so proizvajalna sredstva družbena, tako ima tudi celotni dohodek družbeno naravo in je družbena lastnina. Ali drugače povedano, dohodek ni samo rezultat dela v določeni temeljni organizaciji, temveč skupnega dela delavcev, ki so povezani v delu in ustvarjanju dohodka oziroma je rezultat družbenega dela. Zato dohodek ne pripada samo delavcem določene temeljne organizacije združenega dela, pač pa vsem tistim delavcem, ki so sodelovali pri njegovi ustvaritvi. Sem sodijo pa tudi družbene dejavnosti – vzgoja in izobraževanje, znanost, kultura, zdravstvo, socialno varstvo in druge družbene službe, ki pridobivajo svoj dohodek iz ustvarjenega dohodka temeljnih organizacij združenega dela.

Pomembna in odločujoča novost v razvoju socialističnih samoupravnih družbenih odnosov, ki jo je v proces preobrazbe vnesla naša nova ustava, in ki jo sedaj razvija osnutek zakona o združenem delu, je v tem, da sedaj ne gre več za upravljanje v imenu delavcev, pač pa za upravljanje delavcev samih. Prav to pa nas delavce v temeljnih organizacijah združenega dela tovarne gospodinjske opreme Gorenje in še prav posebej tu v Rogatcu, kjer se je pričelo samoupravno ustvarjanje in delitev dohodka, obvezuje, da z urejanjem naših medsebojnih odnosov ne čakamo do sprejetja zakona o združenem delu, temveč da vse potrebne samoupravne akte pripravimo že sedaj in jih ob njegovem sprejetju uskladimo. S tem se bo povečala odločenost in vztrajnost samoupravnih družbenih sil znotraj nas samih ter nam nudila oporo in nove pobude za ustvarjalno delo v naši samoupravni praksi.“

Direktor Geratič je potem poudaril, da je človek osnovni in najpomembnejši dejavnik v Gorenju, zato vsakdo ve, da je njegov uspeh tudi dosežek podjetja.

Ko so pred tovarniško zgradbo dvignili 16. zastavo nove temeljne organizacije združenega dela, so si gostje in drugi udeleženci otvoritvene svečanosti ogledali proizvodne obrate. Ti so sodobno urejeni, v njih pa bodo proizvajali izdelke pomembne v sklopu hladilne tehnike.

L.N.

Petnajstim zastavam temeljnih organizacij združenega dela so dvignili še 16, ki simbolizira tovarno kondenzatorjev v Rogatcu

● OBSTOJEČO ORGANIZIRANOST PRIMERJALI Z OSNUTKOM NOVEGA ZAKONA

Konferenca ZK v Vegradu

Pregledali so obstoječo organiziranost in jo primerjali z osnutkom novega zakona o združenem delu. Imajo nadaljnje možnosti za organiziranje temeljnih organizacij združenega dela. Predvsem ima velike možnosti največja temeljna organizacija Gradbena operativa, ki združuje trenutno osem sektorjev.

Glede samoupravne organiziranosti ugotavljajo, da je sedanji sistem tak, kot ga predvideva novi zakon. Pri izboru delegatov v samoupravne organe so upoštevali zahteve osnutka zakona o združenem delu. Izhajali so iz načela, da vodilni delavci naj ne bi bili delegati, ker imajo poslovodne funkcije. V preteklosti pa se je dogajalo, da je bilo v nekatareih samoupravnih organih preveč vodilnih delavcev in so tako na sejah reševali poslovodne funkcije.

Na konferenci so kritično ocenili sistem združevanja sredstev, prelivanje dohodka iz temeljnih organizacij združenega dela in v zvezi s tem zavzeli določena stališča. Novi zakon nudi dovolj jasne rešitve, kako urediti to problematiko, zato bodo v skladu s tem to v bodočem petletnem planu upoštevali.

Konferenca je obravnavala tudi dohodkovne odnose med temeljnimi organizacijami in znotraj njih. Analiza kaže, da je nujno urediti dohodkovni sistem, tako kot predvideva novi zakon in to predvsem pri delitvi dohodka.

POVEČANO DELOVANJE NA TUJIH TRGIH

Na konferenci so spregovorili tudi o planiranju. Razvoj za obdobje 1976-1980 so začrtali na osnovi predvidenih tržnih možnosti. Načrtujejo hitrejši razvoj temeljne organizacije združenega dela Gradbena industrija, povečano delovanje na inozemskih trgih v okviru slovenske gradbene operative, povečan obseg izvajanja zaključnih del.

Tudi v tem obdobju bo imela glavni delež gradnja stanovanj. Izkoriščali bodo vse možnosti, ki jih nudi sistem tunelskih opažev. To bodo dosegli z vključevanjem betonskih elementov, ki jih bo izdelovala TOZD Gradbena industrija in industrializacijo zaključnih in instalacijskih del. Potrebno bo maksimalno izkoristiti vse notranje rezerve, varčevanje na vseh področjih, skratka dosledno bodo morali izvajati stabilizacijski program podjetja.

Načrtujejo tudi povečan obseg izvajanja investicijskih del v tujini, ki jih bodo izvajali v deželah Vzhodne Evrope in deželah v razvoju. Združevali bodo sredstva za raziskavo inozemskega trga, prevzemanje rizika in solidarnosti. Sredstva pa bodo združevali tudi za investicije, razvoj, gradnjo stanovanj, splošni družbeni standard, financiranje skupnih služb ter združevanje sredstev na nivoju ZIGP IMOS za uresničitev skupnih zastavljenih ciljev.

Zadovoljive rezultate za razvoj in socialno varnost zaposlenih bodo dosegli samo z dobro samoupravno organiziranostjo, urejenimi odnosi na področju pridobivanja in delitve dohodka.

Prav tako so ocenili tudi kadrovsko politiko. Na osnovi sklepov 4. seje centralnega komiteja in zahtev samoupravnega sporazuma o kadrovski politiki v občini Velenje so ugotovili, da se nekateri strokovni kadri premalo vključujejo v samoupravno in politično življenje. Ugotovili so tudi, da je naloga vseh strokovnih in vodstvenih delavcev samoupravno in aktivno delovanje v okoljih, kjer živijo in delajo. Še poseben poudarek so dali delu samoupravnih delavskih skupin. Ker imajo strokovni in vodstveni kadri velik vpliv na svoje sodelavce je nujno, da so ti ljudje politično aktivni in moralno neoporečni. Zato bo zveza komunistov v tej delovni organizaciji konkretno razpravljala o kandidatih za vsa vodstvena in vodilna delovna mesta.

V Vegradu so lansko leto sprejeli konkreten stabilizacijski program, ki ga sproti uresničujejo. Na konferenci so ocenili, kaj so v tem času uresničili in kaj ne. Kritično so obdelali tiste postavke, ki niso bile popolnoma uresničene.

M.T.

● O AKCIJI ZA VPIS POSOJILA ZA CESTE V VEGRADU

Več kot pol plače

Delavci gradbeno industrijskega podjetja Vegrad Velenje so se dobro vključili v akcijo za vpis posojila za ceste. O poteku akcije v tej delovni organizaciji smo se pogovarjali s predsednikom komisije Ivom Klobčarjem.

Ivo Klobčar

Povedal je, da so z akcijo dejansko pričeli šele na zborih delavcev, do takrat pa so delavce z akcijo seznanjali. Zavedali so se, da bodo imeli nekoliko težav, saj je v njihovi delovni organizaciji kar 70 odstotkov delavcev iz drugih republikah, zato so se odločili da ti delavci ne vpisujejo posojila.

Prve tri dni pa so ugotovili, da akcija zelo uspešno poteka, saj je posojilo vpisalo kar 546 delavcev v skupnem znesku 1,046.040 dinarjev. Posebej pohvalno je, da vpisuje večina delavcev več kot polovico svoje plače in to povprečno v dvanajstih obrokih.

● ZA DOLGOLETNO DELO

Podelili priznanja

Tretji julij je stanovski praznik rudarjev. Ob tej priložnosti je sklicala delovna skupnost rudarskega šolskega centra sejo delavskega sveta, na kateri so podelili priznanja delavcem, ki delajo v delovni organizaciji 10, 20 ali celo več kot 25 let.

Jože Hohkraut je na seji posebej poudaril: „Nagrada za praznovanje jubileja v nobenem primeru ni nadomestilo za vloženo in opravljeno delo, vsekakor pa je družbenopolitično priznanje samoupravnih organov, družbenopolitičnih organizacij, zlasti pa delavcev delovne organizacije. Ob takem dejstvu moram izreči v imenu vseh organov posebno zahvalo in priznanje vsem delavcem, zlasti pa jubilantom. Naj omenim to, da v letošnjem letu praznujemo trinajstletnico ustanovitve RŠC kot samostojne delovne organizacije. Prav tako pa praznujemo petnajsletnico prve generacije učencev, ki so si pridobili nujno potrebno strokovno izobrazbo."

Delovna organizacija Rudarskega šolskega centra je izšla iz organizacijske enote rudnika lignita Velenje. V teh letih je kolektiv s svojim družbenopolitičnim, vzgojno izobraževalnim in gospodarskim delom dokazal, da je bila takšna odločitev upravičena. Zrastla je v delovno organizacijo splošnega družbenega pomena. Tu dela okoli tisoč delavcev, na šolah rudarskega šolskega centra pa se letos izboražuje okoli 2000 učencev.

Od ustanovitve pa do danes je delovna organizacija postala samostojna enota splošnega družbenega pomena ter ima velik pomen na področju vzgoje in izobraževanja. Vsa ta leta so jih seveda spremljale težave, vendar jih je kolektiv uspešno reševal, jubilanti pa so pokazali, da se ne ustrašijo nobenih preprek in da s svojim vestnim delom še temeljiteje grade delovno organizacijo.

Predsednik delovne skupnosti je med drugim dejal tudi: „Delavci, ki so dolgo nesebično združevali delo pa so lahko zelo ponosni, da so z osebnim in družbenim delom pripomogli k upešnemu izvrševanju nalog in doseženim rezultatom dela. Mnogokrat so za te uspehe žrtvovali tudi svoj prosti čas. Za desetletno delo v delovni organizaciji so prejeli priznanja:

Stanko Esih, Vili Kus, Anton Misja, Franc Melanšek, Milan Polčnik, Ivan Kočivnik, Anton Podvratnik, Bojan Pepolusk, Anton Tašič, Stane Beičnik, Franc Foršner, Anton Berložnik, Franc Bevc, Albin Hribar, Tugomir Kopušar, Hedvika Lešnik, Franc Lešnik, Mihaela Oštir, Milan Pirtovšek, Bernarda Eman, Ana Grm, Kristina Podržavnik, Ranika Razbornik, Cecilija Koštomaj, Janko Tominšek; za dvajset let: Ganter Oto, Florijan Resnik, Roman Zager; za petindvajset let: Filip Orožen, Alojz Rajter; za trideset let: Jože Vivod in Rudolf Ostruh.

Delavce – jubilante sta pozdravila tudi predsednik skupščine občine Velenje Nestl Žgank ter direktor delovne organizacije Ivo Jamnikar, v imenu jubilantov pa se je za pozornost zahvalil Filip Orožen.

Glavni direktor Mirko Bizjak podeljuje priznanja slavljencem.

Nagrade za zvestobo

V petek so v kolektivu REK podelili spominske plakete in praktična darila 386 rudarjem, ki so kolektivu zvesti že 10, 20 ali več kot 25 let.

Na osrednji svečanosti ob podelitvi priznanj, ki je bila v domu kulture, 10 in 25 letnikom so plakete podelili že dopoldan na slavnostnih sejah TOZD in DSSS, je slavljencem spregovoril glavni direktor REK Mirko Bizjak. Pozdravil je navzoče, med njimi tudi njihovega častnega člana in člana sveta federacije ter prvega komandanta slovenskih partizanov Franca Leskoška – Luko, predsednike delavskih svetov, predsednike sindikatov, predsednika OO ZSM REK, predstavnike ZK ter predsednika konference zveze sindikatov. V nadaljevanju svojega govora se je zahvalil vsem slavljencem za njihovo dolgoletno požrtvovalno delo pri REK in jim zaželel še mnogo zdravih in srečnih let v krogu svojih delovnih tovarišev. Na kratko je opisal tudi razvojno pot kombinata in poudaril njegov pomen v današnjem elektroenergetskem gospodarstvu.

Po podelitvi plaket, praktičnih daril in denarnih nagrad je spregovoril še Slavko Janežič. Prikazal je pomen reševalne čete, vsem njenim članom pa zaželel čim manj posredovanja pri nesrečah v rudniku. Za 5-letnico dela v reševalni četi so rudarji prejeli bronasta, za 10 let srebrna, za 15 let pa zlata odličja. Vsi tisti, ki aktivno delajo v četi 10 let, pa so prejeli v dar kristalne vaze.

D. Balaban

● Brigadirjem spominsko darilo

Ob zaključku letošnje mladinske delovne akcije Velenje 76, je predsednik krajevne skupnosti Centerlevi breg, Bruno Trebičnik, izrekel brigadi Franc Leskošek-Luka, posebno pohvalo in priznanje za uspešno opravljeno delo. V spomin na to delovno akcijo jim je izročil spominsko darilo, najboljšemu brigadirju Robertu Klančniku pa knjižno darilo. Brigadirji so se razšli z željo, da se naslednje leto zopet srečajo na podobni delovni akciji.

D.B.

● Štirje nagrajeni

Zadnja priznanja in nagrade za izume, tehnične izboljšave in koristne predloge so prejeli v tovarni gospodinjske opreme Gorenje Velenje 4 zaposleni, in sicer Slavko Čuješ, mojster v montaži v temeljni organizaciji združenega dela Hladilniki, Franc Krajnc, oddelkovodja enote galvanika v Chrommetalu, Anton Lesjak, visokokvalificirani mizar v pohištvu in Franc Pečnik, tehnolog iz tehnološkega oddelka.

Slavko Čuješ je uveljavil nov način čiščenja hladilnikov, ki so ga začeli uporabljati tudi pri čiščenju zamrzovalnih skrinj in omar, Franc Krajnc je pripravil nov postopek galvanizacije pri popravilu kromiranih polizdelkov, Anton Lesjak je za proizvodnjo televizijskih kaset iznašel nov kotni spoj, Franc Pečnik pa je predlagal racionalizacijo spajanja sklopa noga – glava bata mesoreznice za 3-mlin.

● Mladi teritorialci proslavili rudarski praznik

Na osrednji proslavi ob letošnjem rudarskem prazniku je občinski štab teritorialne obrambe Velenje skupaj s komisijo za splošni ljudski odpor, družbeno samozaščito in obujanje tradicij NOB pri občinski konferenci ZSMS Velenje sprejel 42 mladincev in mladink v enote TO velenjske občine.

Potem ko je komandir mladinske enote predal raport prvemu komandantu narodnoosvobodilne vojske in partizanskih odredov Slovenije Francu Leskošku-Luki, so mladinci in mladinke dali svečano izjavo in obljubili, da bodo vestno izpolnjevali naloge, ki jih pred njih postavlja obramba domovine.

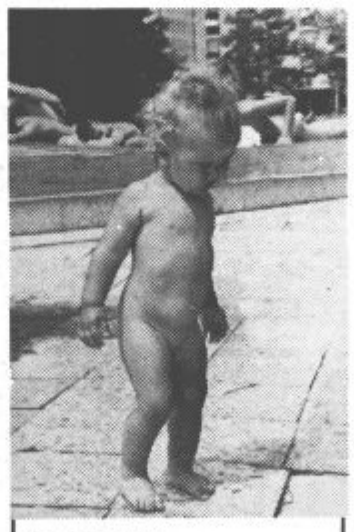

● Polna kopališča

Ni boljše osvežitve v teh vročih dneh, kot je kopanje v bazenu. Voda je primerno topla, saj ima od 21° v jutranjih, pa do 24° v popoldanskih urah, v Šoštanju pa je nekoliko toplejša, saj doseže tudi 28°C. Kopališča so polna kopalcev od 9. ure zjutraj ko bazen odpro, pa do 18. ure ko ga zapro. Tudi cena ni pretirana, saj je za odrasle 5 dinarjev, za otroke 3. Z obiskom so zadovoljni tako v Velenju kot v Šoštanju, saj kopališče obišče od 1300 do 1500 kopalcev, ob nedeljah pa tudi preko 2000.

Kot kaže, je temu malčku na sliki postalo vroče, saj je brez sramu odvrgel vso obleko.

Foto: D.B.

● V VELENJSKI OBČINI

Že 64 odstotkov

Kljub temu, da nekatere delovne oziroma temeljne organizacije združenega dela v velenjski občini še niso začele vpisovati posojila ali pa niso poslali poročila o tem na občinski štab, lahko zapišemo, da ta vseslovenska solidarnostna akcija v velenjski občini dobro poteka. Tako je vpisalo posojilo (podatke smo zbrali v sredo ob 13. uri na občinskem štabu) 6523 ali 35 odstotkov vseh zaposlenih in 144 obrtnikov. Skupaj so vpisali 15,372.200 dinarjev. Razveseljivo je, da občani posojajo za boljše in varnejše ceste več kot polovico plače, saj predstavlja doslej vpisana vsota kar 64 odstotkov vsega denarja, ki ga bomo zbrali v velenjski občini po republiškem razrezu.

Pohvalno je, da so v nekaterih – seveda manjših organizacijah, kjer je bilo akcijo lažje izvesti, vpis že končali. Tako so do srede vpisali posojilo že vsi delavci občinskega sodišča, družbenopolitičnih organizacij, občinske uprave, informativnega centra, zavoda za urbanizem, projektivnega biroja, gimnazije, stanovanjskega podjetja, delavci štaba za SLO, zaposleni v GLIN Nazarje – obrat Šoštanj in PTT. Seveda je tudi nekaj takšnih organizacij, kjer stoodstotnega vpisa niso mogli doseči, ker so posamezni delavci v bolniški, precej pa je tudi delovnih oziroma temeljnih orgnizacij, kjer vpisa sploh še niso začeli. Tako do srede na občinskem štabu ni bilo poročil o začetku vpisa iz TGO Gorenje, gostinskih podjetij Paka in Pod gradom, sanatorija Ravne, bolnišnice Topolšica, združenih lekarn Velenje, vzgojno varstvenega zavoda. Kot kaže, vpisovanja posojila še niso začeli tudi v naslednjih prodajalnah: Varteksu, Vektorju, Dalmacija vinu, Dinosu, El Niš, Elektrotehni. Semenarni in zavarovalnici Sava.

Kot kaže poteka zelo dobro akcija na REK Velenje, kjer je do ponedeljka vpisalo posojilo 2396 zaposlenih, vpisana vsota pa znaša 6,925.140 dinarjev. V tej delovni organizaciji so izredno veliko solidarnost pokazali rudarji tozda steber 8, saj jih je več vpisalo tudi po dve ali celo tri plače.

Da bi bila evidenca o vpisu kar najbolj točna, prosi občinski štab vse delovne in druge organizacije, da sproti pošiljajo podatke tajniku štaba Ivanu Gabru (zgradba sodišča), in sicer vsak ponedeljek in četrtek do 13. ure.

Delavski svet temeljne organizacije združenega dela CHROMMETAL v sestavi Gorenje TGO Velenje

razpisuje prosto delovno mesto

— vodje TOZD CHROMMETAL

Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da je državljan SFRJ in izpolnjuje splošne pogoje, določene z zakoni in družbenimi dogovori;
- da ima srednjo ali višjo izobrazbo kemijske, strojne ali organizacijske smeri;
- da ima 5 let prakse, od tega 3 leta na vodstvenih delovnih mestih v TOZD ali delovni organizaciji;
- da je moralno in politično neoporečen;
- da njegovo dosedanje delo jamči, da bodo doseženi sprejeti cilji TOZD in cilji delovne organizacije ob načelu solidarnosti in vzajemnosti delovne organizacije.

Prijavi je treba priložiti dokazila o izobrazbi, delovnih izkušnjah in potrdilo o nekaznovanju.

Pismene prijave z zgoraj omenjenimi prilogami je treba poslati v 15 dneh od objave tega razpisa na naslov Gorenje TGO Velenje, Kadrovska operativa, Velenje, Celjska 5/a z oznako RAZPIS DELOVNEGA MESTA VODJE TOZD.

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

NOVO – NOVO – NOVO – NOVO – NOVO – NOVO

DISCO BAR

v hotelu „Paka" Velenje

v mesecu avgustu 1976 za odrasle in mladino nad 18 let

Disco bar bo odprt vsak dan, razen ob ponedeljkih, od 21. do 2. ure.

Disco Jockey: Miki in Rado

Vsak teden bosta Disco Jockeya podarila enemu izmed gostov ploščo.

PRIDITE TUDI VI – PRIDITE TUDI VI – PRIDITE

hotel paka

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

TO-MO-DI

uporablja se za peči in kotle od 4.000 do 100.000 Kcal/h

TOPLI MONTAŽNI DIMNIK Z GIBLJIVO KISLOODPORNO OGNJESTALNO ŠAMOTNO CEVJO

INFORMACIJE — STROKOVNI NASVETI:

KIP

MONTAŽNO INDUSTRIJSKO PODJETJE
61000 LJUBLJANA, OPEKARSKA 13
Tel. 22-113, 20-641, Telex 31420 YU KIP

IN V VSEH PRODAJALNAH Z GRADBENIM MATERIALOM

Svet delovne skupnosti delavcev uprave

Skupščine občine Velenje

razpisuje za šolsko leto 1976/77 naslednje

— štipendije:

FAGG — oddelek za arhitekturo	1 štipendija
FAGG — oddelek za gradbeništvo	1 štipendija
VIŠJA POŽARNO-VARNOSTNA ŠOLA	1 štipendija

Pri izbiri bodo imeli prednost kandidati višjih letnikov in kandidati z boljšim učnim uspehom.

Kandidati za štipendijo naj predložé naslednje dokumente:

- prošnjo na obrazcu DZS 1,65,
- zadnje šolsko spričevalo, oziroma potrdilo o opravljenih izpitih,
- potrdilo o vpisu v šolo oziroma fakulteto z navedbo letnika oziroma semestra,
- potrdilo o premoženjskem stanju na obrazcu O,12,
- izjavo, da kandidat ne prejema štipendije.

Kandidati naj pošljejo vloge z dokazili 15 dni po objavi razpisa.

V prvenstvu so za moštvo Rudarja igrali: Janez Hudarin, Vladimir Matić, Milenko Nedeljković, Isak Hrkić, Joviša Krsmanović, Branko Elamot, Rudi Hudarin, Milenko Kulšić, Dušan Frangeš, Karel Vince, Mustafa Topčič, Janko Žolger, Roman Frangeš, Braniša Marković, Mirko Kregar in Dragiša Tomić.

Rudar prvak

V ponovljeni tekmi vzhodne conske nogometne lige je velenjski Rudar v nedeljo dopoldne na Teznem premagal mariborskega Kovinarja z 2:0 in tako postal zmagovalec lige.

V 10. kolu so Velenjčani po tekmi s Kovinarjem, ki so jo izgubili z rezultatom 2:1, vložili protest, ker je bil igralec Kovinarja Handžar nepravilno registriran. Drugostopenjska komisija nogometne zveze Slovenije – komisija za predpise, prošnje in pritožbe je nato sklenila, da bosta morali enajsterici igrati ponovno tekmo v nedeljo, 4. julija dopoldne ob 10. uri.

Mnogi izmed okrog 500 gledalcev, med katerimi je bilo tudi nekaj najzvestejših navijačev Rudarja, so se na začetku tekme spraševali, kako to, da je komisija izbrala tako neustrezen čas tekme. Nogometaši so namreč morali igrati v izredni vročini, tako da jih niti voda, s katero so se ves čas tekme polivali, ni mogla ohladiti. Zato je bilo že na začetku vidno, da lahko srečanje dobi ekipa, ki je fizično bolj pripravljena.

Po priložnosti, ki so jo imeli domačini v 24. minuti, ko je eden izmed njihovih igralcev neoviran streljal čez gol, so začeli Velenjčani vse bolj nevarno ogrožati Kovinarjeva vrata. V prvem polčasu je imel najlepšo priložnost za Rudarja Hrkič najprej v dvajseti minuti, nato pa še v 29. minuti, ko je lepo podano žogo iz kota zgrešil približno osem metrov pred golom za strel od daleč odločil kapetan moštva Hudarin. Domači vratar tega udarca ni pričakoval in je v zadnjem trenutku z izredno požrtvovalnostjo preprečil vodstvo gostov in zbil žogo v kot.

V drugem polčasu je Rudar začel še nevarneje ogrožati vrata Kovinarja, in iz ene izmed številnih nevarnih akcij so Velenjčani povedli.

V 50. minuti je Marković lepo ušel domačemu igralcu, ki ga je vseskozi spremljal kot senca, in še lepo podal na desno stran prostemu Hrkiću, ki mu ni bilo težko zatresti mrežo vratarja Kovinarja. Takoj zatem je imel izredno lepo priložnost Hudarin, vendar je domači vratar s pogumnim padcem pod noge spet rešil svoja vrata. Nepopisno pa je bilo veselje med igralci na igrišču, med vodstvom ob igrišču in navijači Rudarja v 65. minuti, ko je Topčič z lepim udarcem dosegel drugi gol in praktično odločil tekmo.

Velenjčani so ob koncu imeli sicer še nekaj lepih priložnosti, vendar so jih zaradi preigravanja in nespretnosti, ki ji je predvsem botroval izredno trd in neraven teren, zapravili.

V 75. minuti je sodnik Papec iz Ljubljane povsem opravičeno izključil domačega vratarja. Marković je spet izredno lepo podal žogo pred Kovinarjeva vrata. Pri skoku za žogo je Hrkič napravil prekršen nad domačim vratarjem, ki se je, potem ko je sodnik že piskal prekršek, hitro pobral s tal in z obema rokama od zadaj začel stiskati Hrkiča za vrat. Sodnik je vratarju Riglerju pokazal rdeči karton, v vratih pa ga je moral zamenjati igralec Topić, ker je Kovinar pred tem že opravil obe menjavi.

Po zadnjem sodnikovem pisku seveda med igralci ni bilo konca veselja Na igrišče so pritekli tudi Rudarjevi navijači iz Velenja izredno veseli, da je Rudar na zelenem polju dokazal, da je boljši.

Seveda so bili izredno veseli osvojitve prvega mesta tudi igralci.

Topčič: „Zasluženo smo zmagali, saj smo bili ves čas tekme boljši. Vesel sem, da smo zmago dosegli na igrišču, ne pa za zeleno mizo. Ko sem dosegel gol, sem bil prepričan, da srečanja ne moremo več izgubiti. Mislim, da smo vsi zaslužni, da se je Rudar že četrtič uvrstil v slovensko ligo." K temu dodajmo, da je Topčič vseh štirikrat igral za Rudarja, ko se je uvrstil v slovensko ligo.

Isak Hrkič: „Marković mi je izredno lepo podal žogo in zlahka sem zatresel Kovinarjevo mrežo. Vesel sem, da sem z golom prispeval, da smo dobili odločilni točki za uvrstitev v slovensko ligo. Ta je moj najdražji gol."

Janez Hudarin, kapetan moštva: „Že pred začetkom prvenstva sem

Živko Stakić

pričakoval, da bomo prvi. V zadnjih kolih jesenskega dela smo bili v majhni krizi, težave pa so se povečale še v spomladanskem kolu, ko smo ostali brez treh igralcev. Kljub vsemu smo uspeli. Seveda je zdaj pred nami težka naloga in storiti bo treba vse, da bi se obdržali v ligi. Tako bo treba poskrbeti tudi za to, da bo sodelovanje z upravo boljše kot je bilo doslej, kajti tudi od tega so odvisni uspehi ali neuspehi moštva."

Živko Stakić, trener: „Triletni načrt smo presegli za eno leto. Izredno sem vesel zmage in s tem uvrstitve v slovensko ligo in to še toliko bolj, ker smo v spomladanskem delu ostali brez vratarja Blagusa in obrambnega igralca Oljača, ki sta odšla na služenje vojaškega roka, nekaj časa pa nista igrala tudi Topčič in Krsmanović.

Kljub temu smo se enakovredno z Branikom potegovali za prvo mesto, ob koncu pa je zmagala pravica. Na zelenem polju smo dokazali, da smo boljši, fizično bolje pripravljeni. Vsem igralcem čestitam za borbeno igro in za ta velik uspeh."

ŠPORT

● NAD 10.000 GLEDALCEV V TREBELIŠKEM

Leno Šoštarič znova navdušil

Več kot desettisočim gledalcem iz Šaleške dolino in od drugod, ki so nedeljsko popoldne preživeli na motokrosu v Trebeliškem v Paki, prav gotovo po končanem tekmovanju ni bilo žal; pa čepraw so odhajali domov zelo umazani zaradi prahu, ki so ga dvigali tekmovalci oziroma njihovi motorji in ob koncu še vozniki „buggyjev" -avtokrosisti. Gledalci so izredno uživali ob drzni vožnji naših najboljših motokrosistov, zlasti Lena Šoštariča, ki je tudi tokrat dokazal, da še vedno nima pravega nasprotnika, če je z motorjem vse v redu. Navdušeno so spremljali vožnjo mladega Silvina Vesenjaka, kasnejšega zmagovalca med tekmovalci druge lige. Za posebno presenečenje so poskrbeli predstavniki občinskega štaba teritorialne obrambe, ki so pokazali, kako velikega pomena je lahko motokros v primeru obrambe proti zračnemu desantu. Ob koncu je večina gledalcev spoznala še novo obliko tega zanimivega tekmovanja, to je avtokros. Šest mladih fantov iz Vojnika in njegove okolice se je s predelanimi avtomobili junaško poganjalo, čeprav nekoliko počasneje kot pred njimi motokrosisti, po strmi progi.

Pred novo sodniško tribuno, ki so jo prizadevni člani velenjskega avto moto društva naredili zadnje dni pred tekmovanjem, so najprej zabrneli motorji tekmovalcev 2. lige. V obeh dirkah je zmagal mladi Ptujčan Silvin Vsenjak in tako ob koncu zbral 30 točk, osem več kot drugouvrščeni Aredo Bertok iz Kopra, tretji pa je bil Stjepan Glogović iz Savskega Marofa s 17 točkami. Izredno razburljiva je bila vožnja tekmovalcev prve lige. Vodilni v prvenstvu Jugoslavije in lani najboljši Leno Šoštarič iz Karlovca je bil po startu prve vožnje skoraj čisto na repu, ker je imel težave z motorjem. Z drzno vožnjo, ki je mnogim gledalcem vlivala strah v kosti, pa je nato prehiteval tekmovalce drugega za drug in na koncu pripeljal v ciljno ravnino kot tretji za Željkom Zorićem prav tako iz Karlovca in Borisom Frasom iz Orehove vasi. V drugi vožnji, ko z motorjem ni imel nobenih težav, je Leno Šoštarič še potrdil, da resnično za zdaj nima konkurence v državi. Zmagal je z veliko prednostjo in s 25 točkami iz obeh voženj postal zmagovalec tretje dirke za prvenstvo v SFRJ v motokrosu. Drugi je bil Boris Fras (Orehova vas) 24, 3. Marjan Šemec (Zabok) 15, 4. Željko Žorič (Karlovac) s 15 točkami (v drugi vožnji je moral odstopiti, ker se mu je pretrgala veriga) in 5. Šegula Peter (Ptuj) z 12 točkami.

Ob koncu še besedo o organizatorju. V dobro organizacijo dirke prav gotovo nihče ni dvomil, saj so si člani avto-moto društva iz Velenja izkušnje nabrali že pred leti, ko so bili znani daleč naokoli kot organizatorji cestnohitrostnih dirk, turističnih in avto rallyjev. Te izkušnje so lani in letos le še potrdili. Tisti gledalci, ki so bili letos prvič v Trebeliškem se niso mogli načuditi novemu društvenemu domu – „Rekreacijskemu centru za motokros", ki so ga naredili člani v glavnem z udarniškem delom. Prav tako je na ciljni ravnimi tribuna za športne funkcionarje, ki je lani tudi še ni bilo, s pomočjo krajevne skupnosti so zgradili cesto na Trebeliško in vodovod (samo udarniško delo, ki so ga krajani Pake vložili za izgradnjo vodovoda so ocenili na 120 tisoč dinarjev). Poskrbeli pa so tudi za prevoz gledalcev iz Velenja na dirko in po končani dirki nazaj v Velenje Slabo oceno pa zaslužijo nekateri gledalci, ki so kljub opozorilom prek zvočnikov, redarjev in miličnikov junaško tekali čez progo ne zavedajoč se, da s tem ogrožajo svoje življenje in življenje tekmovalcev.

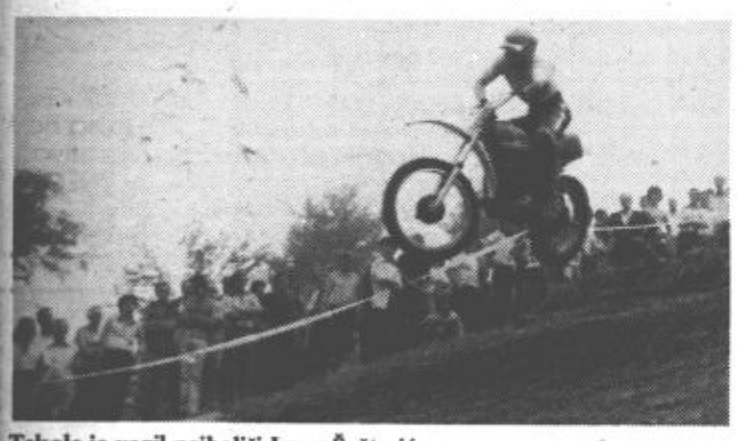

Takole je vozil najboljši Leno Šoštarić

Direktor dirke Ivan Fece čestita najboljšim trem druge lige

Motocross v službi SLO...

AMD Šaleška dolina Velenje je skupaj z občinskim štabom TO Velenje priredilo na Trebeliškem pokazno vajo „MOTOCROSS V SLUŽBI SLO". Vaja je prikazala gledalcem široke možnosti povezovanja enot teritorialne obrambe pri raznih oblikah dela in aktivnosti društev in organizacij, ki so pomembne za SLO. Motokrosisti – teritorialci so prikazali s svojo drzno, hitro in uspešno vožnjo, kaj pomeni izurjen vozač pri opravljanju specialnih nalog. Taktična zamisel vaje je bila: z motokrosisti – teritorialci s hitro in uspešno intervencijo pomagati pri uničenju zračnega desanta na območju Jesenika. Kakšno navdušenje so želi zmagovalci – motokrosisti – teritorialci, priča buren aplavz gledalcev, ki so jih nagradili s priznanjem, ko so se vračali v „izhodiščni rajon"!.

Komentator je jasno povedal: da je motokros, samo ena izmed dejavnosti, ki je pomembna za nadaljnje razvijanje in utrjevanje ter družbljanje obrambnih priprav. Mnogo je še dejavnosti na področju tehnične kulture, telesne kulture in športa, ki zaslužijo vse priznanje in podporo. O tem bo razmišljal na eni izmed sej koordinacijski odbor za SLO in družbeno samozaščito pri OK SZDL Velenje.

Zadnja seja sveta za ljudsko obrambo SOb Velenje pa je že dala velik poudarek vlogi in pomenu društev in organizacij, ki so pomembne za SLO. Bolj ko bomo podružbljali obrambne priprave, razvijali obrambno in varnostno kulturo, lažje nam bo tudi tedaj, ko bo potrebno zagotavljati ustrezna finančna sredstva za razvijanje takih in podobnih oblik delovanja v organizacijah in društvih.

S to vajo so hoteli ponovno opozoriti, da je v pripravah na splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito potreben vsak občan, delavec, športnik, skratka potrebni smo vsi: od najmlajših do najstarejših. Pomagali bomo vsak po svojih močeh, z vso odgovornostjo in zavestjo.

Osemdeset novih plavalcev

Pretekle dni je na velenjskih kopališčih bilo sila živahno. Poleg vsakodnevnih stalnih obiskovalcev bazenov, ki jih je v vodo nagnalo izredno toplo vreme, se je tu učilo plavalnih veščin kar osemdeset udeležencev plavalnega tečaja, ki ga je organizirala tovarna Gorenje za člane kolektiva. S tem je ta šaleški industrijski gigant vnovič dokazal veliko mero posluha za telesnovzgojno in rekreativno udejstvovanje delavcev.

Rezultat tečaja je bil nepričakovano razveseljiv, saj so po besedah Draga Napotnika, enega izmed štirih vaditeljev, splavali vsi udeleženci tečaja. Morda bo ta uspeh učiteljev in učencev spodbudil organizatorje rekreativne dejavnosti v Gorenju k podobni akciji prihodnje leto, ki bo zaradi ugodnih vtisov letošnjih tečajnikov prav gotovo naletel na še večji odmev Sicer pa poglejmo, kaj so povedali nekateri „novi plavalci" Gorenja.

Betka Pelc (TOZD Elektronika): „Od tega tečaja sem odnesla največ kar sem lahko. Vse do sedaj sem se zelo bala vode, končno pa je ta strah le premagan. Vesela sem, da se, čeprav malo pozno, tudi jaz lahko pohvalim, da znam plavati. Sicer pa nikoli ni prepozno, mar ne? "

Štaher Marija (TOZD Elektronika): „Predno sem se vpisala v ta tečaj sem znala plavati le delno in sicer samo prsno. Nisem poznala niti tehnike dihanja niti gibanja rok in nog. Sedaj sem izpopolnila tudi to, tako, da v vodi nimam več problemov, obvladam pa tudi več stilov plavanja. Lepo bi bilo, če bi prihodnje leto organizirali še nadaljevalni tečaj in da bi bilo obiskovalcev še več, kajti bilo je res lepo, le malo sem bila utrujena na začetku, potem pa je minilo tudi to. Vsi smo zelo hvaležni tovarni Gorenje za nadvse uspelo organizacijo tečaja."

Darinka Omerzu (gospodinja): „Nisem zaposlena v Gorenju pa sem se vseeno udeležila tečaja namesto prijateljice, ki ni mogla priti. Vse mi je bilo zelo všeč. Izredno lepo smo se razumeli z vaditelji, kakor tudi sami med sabo. V otroških letih se nisem naučila plavati, sedaj pa sem po uspešnih vadbah, ki smo jih imeli tudi na suhem, dosegla to, da se bom lahko brezskrbno zapodila v vodo. Tovarni Gorenje izrekam vso hvaležnost za tečaj, ki so nam ga pripravili."

J.KRAJNC

Andreja Šverc pri 800 m še vodila.

Najboljše Bolgarke

V športnem parku v Velenju je bil pod pokroviteljstvom REK-Velenje troboj mladinskih ženskih reprezentanc Bolgarije, Italije in Jugoslavije. Zmagale so mlade atletinje iz Bolgarije, ki so premagale Italijanka z 81:62, Jugoslavijo pa z 88:58, mladinke Italije pa Jugoslovanke s 83:60.

Organizacija tekmovanja ni bila najboljša, saj je bilo veliko napak, ki gredo na račun sodnikov-časomerilcev. Tako so pozabili sprožiti ure v teku 400 m, zamenjali nekaj vrstnih redov na cilju v teku na 100 m z ovirami, seveda na škodo domačink in dovolili start v štafetnem teku na 4x400 m z nepravilnih štartnih črt. Seveda so se teh spodrsljajev najbolj „razveselile" peterobojke v skoku v daljino, kjer so kar trem najprej izmerili skoke nad 6 metrov, kar je pri teh tekmovalkah lahko samo izjemen primer.

Ob vsem tem pa moramo vsekakor pohvaliti našo atletinjo Andrejo Šverc, ki je bila kapetan naše reprezentance. Na 1500 m je skoraj ves tek vodila in diktirala dokaj oster tempo, vendar se ji ni uspelo oddaljiti se od Tomasinove, Italija, ki je bila v finišu hitrejša in je zmagala s časom 4:32,4, Andreja pa je bila s časom 4:33,8 odlična druga.

mali oglasi

Prodam Ford Taunus 12 M. Informacije vsak dan od 15. ure dalje. Naslov: Franjo Čeh, Šercerjeva 12/b, Velenje.

Prodam novo dvosobno stanovanje v Velenju, 58 kv. metrov. Informacije: Knežević, Stanetova 45/a.

● PARMA ODIGRAL SIMULTANKO

Velenjski šahisti so tudi v tem izredno toplem vremenu ostali zvesti šahovnicam ter nadaljevali tekmovanje za prehodni pokal, za mesec julij. V finalnem delu se je za točke potegovalo 18 šahistov, kjer je bil vrstni red sledeč: Goršek 9, Cvar in Kristan 6, Špeh in Vedenik Tone 5,5, Stropnik in Vukič 5, Vedenik Franc 4,52 Matko 2,5.

V skupni uvrstitvi vodi po sedmem kolu Goršek z 68 točkami, drugi je Stropnik, ki je zbral 40 točk tretji Špeh 34, sledijo Gorjanc 32, Cvar 31, Vedenik Tone 30, Alič 26, Kristan 25, Ambrož 18 točk.

Bruno Parma šahovski velemojster, je v počastitev dneva rudarjev odigral na 23 deskah simultanko z velenjskimi šahisti in zmagal z rezultatom 20:3. Točko je osvojil Kristan, remizirali pa so: Goršek, Golob, Repše in Vedenik Tone.

L.O.

● LJUBITELJEM PLAVANJA

V petek 9. julija bo ob 17. uri na letnem bazenu v Velenju, 1. tekmovanje v plavanju med plavalnim klubom Neptun iz Celja in plavalnim klubom Velenje.

Plavalni klub Velenje vpisuje nove člane, dekleta in fante do 9. leta starosti. Prijave sprejema trener kluba vsak dan na letnem bazenu od 18. do 19. ure.

● USPEŠEN NASTOP

Posamičnega republiškega prvenstva za starejše pionirje A skupine v plavanju, se je udeležil tudi član plavalnega kluba Velenje, 12-letni Matjaž Gaberšek, ki je med 90 najboljšimi plavalci Slovenije, osvojil 3 diplome. Dosegel je naslednje rezultate: 100 m prsno – 4. mesto – 1.27.00, 100 m hrbtno – 5. mesto 1.21.00, 200 m prsno – 6. mesto – 2.57.2, 200 m hrbtno – 7. mesto – 2.53.1 in 200 m mešano – 7. mesto – 2.52.00.

NAŠ ČAS je ustanovila občinska konferenca SZDL Velenje – Izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje – Uredništvo in uprava Velenje, Titov trg 2, p.p. 89, telefon (063) 850–087 – Uredništvo Ljuban Naraks, Mira Tamše in Stane Vovk – Tehnični urednik Franci Mazovec – Časnik je kot štirinajstdnevnik „Šaleški rudar" izhajal od 1. maja 1965 do 1. januarja 1973 – Zdaj izide vsak petek – Cena je 3 dinarje – Letna naročnina je 120 dinarjev – Za inozemstvo 250 dinarjev – Tekoči račun št. 52800-601-21420 pri SDK podr. Velenje – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tisk Ljudska pravica Ljubljana – Po mnenju sekretariata za informacije IS skupščine SRS (št. 421-1/72 od 8. 2. 1974) se za NAŠ ČAS ne plačujetemeljni davek od prometa proizvodov.

Plačo ali celo dve za boljše ceste

Na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje je do torka zjutraj vpisalo posojilo za ceste 2396 delavcev, vpisani znesek pa znaša 6.925.140 dinarjev. V ponedeljek so začeli vpisovati posojilo tudi v TOZD elektrarna in jama vzhod, v torek pa v TOZD gostinstvo. Ob tem pa je treba omeniti, da so mnogi rudarji pokazali izredno veliko solidarnost, saj so posodili za boljše in varnejše ceste tudi po dve plači. Doslej je največ namenil v tej delovni organizaciji za ceste IBRO BAJREKTAREVIĆ, TOZD steber 8, ki je vpisal dvajset tisoč dinarjev ali dva stara milijona.

„Ko sem se odločil, da bom dal za ceste 20.000 dinarjev, me sploh niso vlekle visoke 10-odstotne obresti. Ne, to sploh ne! Če bi bilo treba, bi se temu denarju tudi odrekel. Če samo pomislim, koliko denarja sem doslej kar tako zapravil. Mislim, da bi z njim lahko zgradil nekaj kilometrov cest. V mislih sem imel vse tiste, ki se morajo danes mučiti po slabih cestah, pa naj bo to v osebnih avtomobilih, tovornjakih ali pešci. Vsi mi potrebujemo boljše in varnejše ceste. Sam sicer nimam avtomobila niti izpita. Toda avto lahko kupim že danes ali jutri. Na naših cestah je vse več nesreč. Prav gotovo so te tudi zaradi slabih cest. Prav tega bi se morali vsi zavedati, ko razmišljamo o vpisu posojila. Moje posojilo bom dal v 24 obrokih. Za takšno vsoto sem se odločil zato, ker pač lahko toliko dam, saj živim sam. Menim, da ne bi smelo biti nikógar, ki ne bi – seveda po možnostih – posodil nekaj denarja za boljši in varnejši promet na cestah."

ISMET IBRAŠIMOVIĆ, TOZD steber 8, rudarski nadzornik-pripravnik: „Ko sem zvedel za akcijo, sploh nisem kolebal, ali bom dal denar v obliki posojila za ceste ali ne. Vse moramo storiti, da bi bile ceste boljše, modernejše.

Upam, da bomo potem, ko bo ves denar zbran, resnično dobili ceste, na katerih ne bo toliko nesreč kot zdaj. Tudi sam vozim, zato najbolje vem, kaj pomeni voziti po slabih cestah. Pripetilo se mi je že, da mi je zaradi ceste, ki je bila polna lukenj, počila guma in zaneslo me je s ceste. Vpisal sem 12.000 dinarjev v dvanajstih obrokih. Marsikomu se to zdi precej. Toda če tega denarja ne bi dal za ceste, bi ga pa kako drugače zapravil. Res je, da so za posojilo zelo ugodne obresti, vendar bodo veliko več kot te obresti vredne ceste, ki bodo modernejše in na katerih ne bo toliko žrtev kot doslej."

KAREL URANJEK, upravnik samskega doma: „Doslej sem podprl vsako solidarnostno akcijo, pa naj je to bilo udarniško delo, pomoč po potresu prizadetemu prebivalstvu ali kaj podobnega. Ko sem zvedel za vpis posojila, sem takoj vpisal 10.000 dinarjev, in sicer v enem obroku. Res je, da lahko denar posojamo v obliki dveletnega posojila, vendar se moramo pri tem zavedati, da prej ko bomo dali denar, prej ga bodo lahko začeli vlagati v ceste. V domu nas je zaposlenih 43, razen enega smo vsi vpisali posojilo. Naše poprečje je 2000 dinarjev. Mislim, da smo veliko dali, glede na to, da so tu v glavnem zaposleni vratarji in čistilke."

BRUNO TREBIČNIK, skupne službe: „Prepričan sem, da bo 10.000 dinarjev, ki jih bom posodil v štiriindvajsetih mesečnih obrokih, zelo dobro naloženih, saj so naše ceste resnično zelo slabe. Skrajni čas je že bil, da smo začeli akcijo za izgradnjo, modernizacijo in obnavljanje cest v republiki, saj vemo, da je promet v zadnjih letih izredno narastel, ceste pa se niso veliko izboljšale. Ob akciji je slišati glas – sicer zelo redek – jaz nimam avtomobila, zato mi ni treba dajati posojila za ceste. Takšno mnenje je zelo zgrešeno, kajti morda bodo tudi ti jutri imeli svoj avtomobil, pa tudi občani, ki smo brez avtomobila, ceste koristimo tako ali drugače. Vendar v akciji ne gre za to ali imam oziroma nimam avta, ampak da bi bile naše ceste čimboljše, modernejše. In če bodo boljše, bodo tudi varnejše."

Karel Uranjek

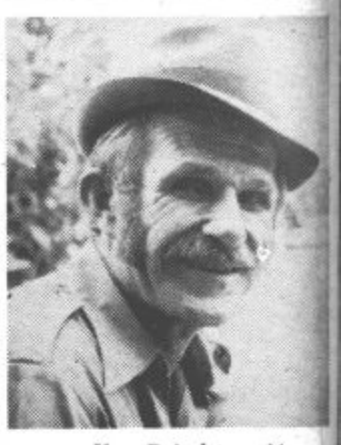

Ibro Bajrektarević

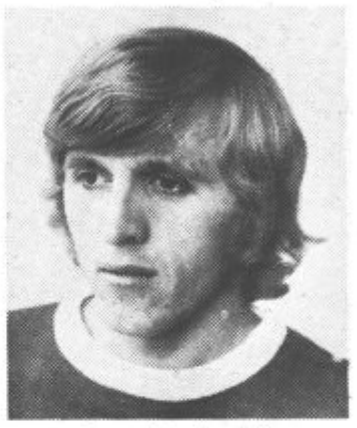

Ismet Ibrašimović

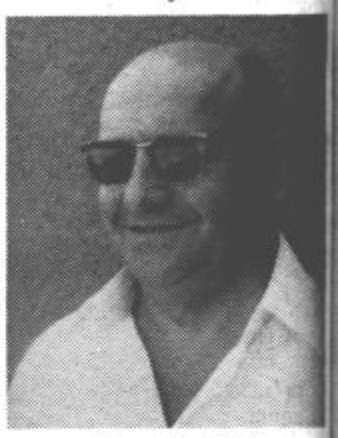

Bruno Trebičnik

ZADNJA NOVICA V ČETRTEK 93 %

Včeraj do 13. ure je v velenjski občini vpisalo 11.221 delavcev in 157 obrtnikov 23,025.328 dinarjev posojila. Med temi je posojilo vpisalo tudi 3010 delavcev TGO Gorenje.

● **30 LET LOVSKE DRUŽINE VELENJE**

Razvili so prapor

V nedeljo je bila na Lokah pri Paki osrednja proslava ob 30-letnici lovske družine Velenje, združena s proslavo dneva borca. Člani družine so se ob tej priložnosti skupaj z gosti, med

Na slovesnosti so razvili tudi svoj prapor.

drugimi sta bila prisotna tudi predsednik skupščine občine Velenje Nestl Žgank in predstavnik pokrovitelja te proslave, sveta krajevnih skupnosti mesta Velenje, Karel Koželj, spomnili svojih, med vojno padlih tovarišev in njihov spomin počastili z enominutnim molkom, položili pa so tudi venec na spomenik žrtvam na Paškem Kozjaku.

V kulturnem programu, ki so ga pripravili v ta namen, je sodeloval pevski zbor društva upokojencev, član lovske družine pa je prebral splet Kajuhovih pesmi. Zbranim je nato spregovoril dolgoletni predsednik LD Stane Mlinar. Na kratko je opisal razvojno pot družine, ki se je iz majhne družine s 15 člani razvila v družino, ki šteje danes 57 članov in ima 5500 ha lovne površine.

Člani lovske družine so zelo delavni. Z udarniškim delom so zgradili prepotreben dom, ki so ga odprli pred šestimi leti. V njem imajo seje in sestanke, dom pa uporabljajo tudi za počitek med lovom. V domu je urejena sejna soba, kuhinja, sanitarije in tri sobe za počitek!

Dom je tudi lepa izletniška točka, pa tudi v njihovi kleti se ob sobotah in nedeljah vedno kaj najde za osvežitev.

V njihovih loviščih danes najdemo veliko vrst divjadi, kajti prvo lovsko načelo je vzreja in zaščita. Tako zasledimo v njihovem območju poleg male divjadi tudi gamse in divje svinje, s čimer se lahko pohvali le redkokatera lovska družina. Vse to pa je plod dolgoletnega sodelovanja s sosednjimi družinami: Škale, Dolič in Dobrna. Zelo pa so zaskrbljeni zaradi čedalje večjega onesnaževanja narave. S tem grozi uničenje živali in človeka.

„Človek se ne zaveda," pravijo, „kako blizu je lepota, je narava, na katero je upravičen tudi on in katere del je tudi sam."

Tridesetletnico so izkoristili tudi za svečano podelitev spominskih plaket šestim ustanovnim članom ter podelitev priznanj sedemnajstim lovcem, ki so člani lovske družine Velenje že 20 let. Ob tem slovesnem trenutku so razvili prapor, s katerim so kronali vse delo preteklih let. Spominske trakove pa so darovali in jih pripeli na prapor: svet krajevnih skupnosti mesta VELENJA, zveza lovskih društev Celje, lovska družina Škale, lovska družina Smrekovec in lovska zadruga Celje.

Proslavo v počastitev tridesetletnice organiziranega delovanja velenjske lovske družine so zaključili z geslom: Naj živi lovstvo in naš veliki lovec Tito!

D. BALABAN

Podelitev spominskih plaket in priznanj

● **SOJENJE OBDOLŽENCEM V PRIMERU »GORENJE« SE BO NADALJEVALO 30. JULIJA**

Spet prekinitev obravnave

Na okrožnem sodišču v Celju se je v sredo le za slabo uro nadaljevala obravnava zoper 20 obdolžencev, ki so obtoženi vrste kaznivih dejanj v škodo tovarne Gorenje v Velenju. Ker je zagovornik obdolženega Edvarda Melavca še vedno bolan, so obravnavo ponovno preložili, tokrat na konec meseca. V kratkem delu obravnave pa so zagovornik Antona Krebla ter Edvard Melavec in Franc Pušnik predlagali, da se jim odpravi pripor, kar pa je senat zavrnil. Vrhovno sodišče Slovenije je tudi zavrnilo pritožbo odvetnika obdolženega Melavca zoper podaljšani pripor. Pritožba je bila zavrnjena kot neutemeljena. Tako ti trije obdolženci čakajo na nadaljevanje obravnave v celjskih zaporih.

Ko se bo obravnava nadaljevala (30. julija), bo verjetno končno stopil pred veliki senat še zadnji obdolženec – Franc Pušnik. Obtožnica ga bremeni vrste kaznivih dejanj: poneverbe, napeljevanja h kaznivemu dejanju velike tatvine in grabeža, pomoči pri grabežu in poneverbah ter prikrivanja. Vsa ta dejanja naj bi zagrešil kot vodja bele tehnike v marketu. Pokazalo pa se bo tudi, kakšna je bila pri teh dejanjih tudi udeležba drugih obdolžencev.

F. K.

● **MALA ANKETA ● MALA ANKETA ● MALA ANKETA ● MALA ANKETA ● MALA ANKETA ●**

Med počitnicami na delu

Zopet so tu počitnice, čas prijetnih doživetij in lenarjenja. Mnogi dijaki in študentje pa počitnice izkoristijo za delo, da si prislužijo kakšen za šolanje še prepotreben dinar. Kajti živimo v času, ko postaja šolanje ne samo učno, temveč tudi materialno vedno bolj zahtevno. Zatorej so se napotili na različna delovna mesta, vsak svojemu zaslužku in izkušnjam naproti.

MILAN MEDVED, trenutno pri KOC Velenje, sicer pa dijak gimnazije: „Odločil sem se, da bom v julijskem delu počitnic hodil na delo, s prisluženim denarjem pa si bom olepšal ostali del počitnic, nekaj pa ga bom porabil tudi za nakup šolskih potrebščin za naslednje šolsko leto."

VOJKO PRAPROTNIK, dijak gradbene tehnične šole, na počitniškem delu pri REK Velenje: „Glede na to, da sem šele šole, na počitniškem delu pri REK Velenje. „Glede na to, da sem šele na začetku svojega šolanja, bom denar še nujno potreboval. Zato sem se odločil, da bom prvi mesec delal, avgusta pa bom šel na morje. Z denarjem, ki si ga bom prislužil, pa si bom kupil knjige in zvezke."

BOJAN JEZERNIK, na delu pri REK Velenje: „Letos sem končal osnovno šolo in sem se vpisal na strojno tehnično, tako da mi bo denar zelo prav prišel. Ker nimam težkega dela, se ob njem tudi sprostim. Delal bom en mesec, ostali del počitnic pa bom preživel ob kopanju."

LEJLA PIRMANŠEK, dijakinja velenjske gimnazije trenutno zaposlena v TOZD plastika pri REK Velenje: „Ker mi je rado dolgčas trenutno zaposlena v GOZD plastika pri REK Velenje. Ker mi je rado dolgčas sem se odločila, da počitnice preživim ob delu. Denar, ki ga bom prislužila, bom koristno porabila pri opremljanju svoje sobe. Delo, ki ga opravljam ni naporno, zatorej upam, da ga bom dobro opravljala do konca svoje prakse."

BOJAN LIPOVŠEK: dijak policne kovinarske šole: „Svojo obvezno prakso opravljam v TOZD plastika in sem s svojim delovnim mestom zelo zadovoljen. Poleg tega, da bom pridobil veliko novega znanja bom zaslužil tudi kakšen dinar, ki ga bom koristno uporabil v naslednjem šolskem letu."

D. BALABAN

Milan Medved

Vojko Praprotnik

Bojan Jezernik

Lejla Pirmanšek

Bojan Lipovšek

● **UTOPILA STA SE**

V šoštanjskem bazenu se je 2. julija letos kopal dvaindvajsetletni Hasan Vučkič, delavec Gradisa. V bazen je skočil na glavo, si jo poškodoval in se verjetno nezavesten utopil.

Naslednjega dne pa se je kopal v bazenu Rajko Babič. Ta je odšel v vodo najbrž prehitro po kosilu, ali pa ga je zgrabil krč in se je utopil. V bazenu je bilo veliko ljudi, a nikogar, ki bi ga lahko rešil.

Ob tem opozarjamo tiste, ki niso dobri plavalci naj se kopajo raje v plitkejši vodi.

● **NI UPOŠTEVAL RDEČE LUČI**

Iz Velenja proti Šoštanju je peljal 26. junija letos voznik osebnega avtomobila CE 216–52 Podpečan. Ko je pripeljal do semaforja pri tovarni gospodinjske opreme Gorenje, ni upošteval rdeče luči in je zapeljal v križišče v trenutku, ko je pripeljal voznik osebnega avtomobila CE 782–23 Vladimir Straus. Prišlo je do trčenja. Na vozilih je za okoli 8.000 dinarjev škode.

● **TRČIL V STOJEČI AVTOMOBIL**

Na Ljubljanski cesti v Velenju je 29. junija letos stal s svojim vozilom Kodrun. S tovornim avtomobilom pa je pripeljal Ivan Žgeč. Ko je vozil mimo ustavljenega vozila je z desnim blatnikom poškodoval ta avtomobil. Škode je za okoli 500 dinarjev.

● **NEPRIMERNA HITROST**

Pred semaforji tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje je 3. junija letos stal voznik Franc Atelšek. Iz celjske smeri je pripeljal voznik osebnega avtomobila CE 710–98 Štefan Poznič. Ko je ta zagledal stoječi avtomobil je močno zavrl, a vozila ni uspel ustaviti. Prišlo je do trčenja.

● **NA MOPEDU PELJAL TUDI HČER**

Voznik mopeda Alojz Sedovšek je peljal 4. julija letos iz Velenja proti Šoštanju, od tu pa v Topolšico. V Melečah ga je v ovinku začelo zanašati in je tako zdrsnil s ceste na njivo. Na mopedu je peljal tudi hčerkico. Oba sta padla. Ko so prišli miličniki na kraj nesreče so ga preizkusili z alkotestom, ki je v celoti pozelenel.